

HARUN YAHYA CEP KITAPLARI SERISI .34.

ALLAH AKILLA BİLİNİR

HARUN YAHYA

Allah'ın varlığını nasıl biliriz?...

Doğadaki olağanüstü uyum apaçık ortadayken, bunun tesadüfen meydana geldiğini iddia etmek mümkün değildir. Çünkü yaratılış, kainatın her noktasında açık olarak belli iken, evrenin kendi kendine var olduğunu söylemek, olabilecek en mantıksız iddiadır. Kuşkusuz bedenimizden başlayıp, akıl almaz büyüklükteki evrenin en uç noktasına kadar var olan kusursuz denge ve mucizevi sistemlerin bir sahibi vardır.

Peki kimdir bu herşeyi ince ince düzenleyip meydana getiren?

O, elbette ki evrenin içindeki herhangi bir maddesel varlık olamaz. Çünkü O, tüm evrenden önce var olan ve tüm evreni yok iken yaratmış olandır.

Herşeyin kendisinden varlık bulduğu, ama kendi varlığı ezeli ve ebedi olan Yüce Yaratan...

Varlığını akıl yoluyla bulduğumuz Yaratan'ın kimliğini bizlere İslam dini öğretir. O'nun bize Kuran yoluyla ulaştırdığı bilgiye göre O, gökleri ve yeri yoktan var eden, Rahman ve Rahim olan Allah'tır.

Bu kitap ise, akletmeye bir davettir. Allah'ın yaratmış olduğu evrenin ve canlıların üzerinde düşünmeye ve bunların nasıl kusursuz bir biçimde yaratıldığını görmeye bir davet...

بسم الله الرحمن الرحيم

Bu kitap Harun Yahya'nın konuyla ilgili olarak daha önce kaleme aldığı eserlerinden önemli bölümlerin derlenmesi ile oluşturulmuştur. Amaç, okuyucuların Harun Yahya serisinin tamamını okuyabilmesidir.

Cep Kitapları Serisi hazırlanırken, Türk halkının içinde bulunduğu ekonomik durum göz önüne alınmış, bu duruma uygun fiyatlarla okuyucuya hizmet etmek amaçlanmıştır. Bu seri hazırlanırken kendisinden alıntılar yapılan kitapların orijinallerine, Harun Yahya'nın eserlerini satan tüm kitapçılardan veya www.harunyahya.org internet sitesinden ulaşabilirsiniz.

OKUYUCUYA

- Yazarın eserlerinde evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımızı ulaştırılabilmesi ise zorunludur.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır. Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğu-na şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheli ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

HARUN YAHYA CEP KİTAPLARI SERİSİ .34.

ALLAH
AKILLA
BİLİNİR

HARUN YAHYA

Ağustos, 2002

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini tüm dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya kadar dünyanın pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca , Çince gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi

yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalmabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Prof. Kazım İsmail Gürkan Cad.
Hamam Sok. No:2 K.6 Cağaloğlu/İstanbul
Tel: 0212 511 72 30

Baskı: Nesil Matbaacılık

---

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

Önsöz 8

I. KİTAP

BİLİMSEL DELİLLER IŞIĞINDA YARATILIŞ GERÇEĞİ

Giriş 11

Yokluktan Varlığa 15

Bilim Adamları Allah'ın Delillerini Tasdik Ediyor 51

Bilimsel Gerçekler ve Kuran Mucizesi 58

II. KİTAP

ALLAH'IN VARLIĞI ve AHİRET YURDU

Sonuç 96

ÖNSÖZ

Bu kitabın adının "Allah Akılla Bilinir" olmasının önemli bir nedeni vardır. İnsanların birçoğu Allah'a inandıklarını, Allah'ı bildiklerini söylerler. Ancak gerçekte Allah'ı gereği gibi tanıyıp takdir edemezler. Bunun için "akıl sahibi" olmak gerekir.

Bu noktada önemli bir konuyu hatırlatmak faydalı olacaktır: Allah'ı kavramak, Allah'ı gereği gibi tanımak için akıl gerekir derken burada kastedilen "zeka" değildir. Akıl ve zeka birbirinden tamamen farklı iki kavramdır. Zeka, bir insanın biyolojik olarak sahip olduğu zihinsel kapasitedir. Zeka ne artar, ne azalır. Akıl ise sadece müminlere ait bir özelliktir. Allah'tan korkup sakınan takva sahibi müminlere Allah katından büyük bir nimet olarak verilir. Akıl, Allah'ın samimi kullarına verdiği bir nur, bir anlayıştır. Ve insanın takvası ölçüsünde bu anlayış, yani sahip olduğu akıl seviyesi de artar.

Akıl sahibi insanın en belirgin özellikleri, Allah'tan korkup sakınması, daima vicdanına uyması, her olayı, gördüğü herşeyi Kuran'a göre değerlendirmesi ve her an Allah'ın rızasını aramasıdır.

Bir insan dünyanın en zeki, en bilgili, en kültürlü insanı dahi olsa eğer bu özelliklere sahip değilse "akılsız" olacaktır ve birçok gerçeği göremeyecek, kavrama yeteneğinden yoksun kalacaktır.

Zeka ile akıl arasındaki farkı şöyle bir örnekle belirginleştirebiliriz: Bir bilim adamı, örneğin vücudun sinir sistemi ile ilgili, yıllarca çok derin ve detaylı araştırmalar yapmış olabilir. İnsan bedeninde gerçekleşen olağa-

nüstü sinir iletimleri konusunda dünyanın en bilgili kişisi de olabilir. Ancak eğer akıl sahibi değilse, bu kişi sadece sinir hücreleri arasındaki işlemler ile ilgili bilgileri taşıyan bir insan olmaktan öteye gidemeyecektir. Yani sahip olduğu bu bilgilerin ardındaki önemli gerçeği kavrayamayacaktır. Oysa akıl sahibi bir insan, sinir sistemindeki mucizevi özellikleri, detayındaki mükemmellikleri göreyerek, bu kadar kusursuz bir yapının ancak ve ancak bir Yaratan'ı, üstün akıl sahibi bir tasarımcısı olması gerektiğini anlar. Der ki; "sinir sistemini bu kadar kusursuz yaratan güç elbette tüm diğer canlıların da yaratıcısıdır. Ve ölümden sonra ahiret yurdunu yaratmaya da güç yetirir."

Bu kitapta anlatılanlar Allah'ın varlığına akıl ile şahit olunması içindir. İnsanların bir kısmı Allah'ın varlığına inanmazlar, bir kısmı ise Allah'ın varlığına akli ve vicdani ile düşünerek değil, kendilerine öyle öğretildiği için inandıklarını söylerler. Ancak düşünmedikleri ve akıllarını kullanmadıkları için Allah'a kesin bir bilgiyle iman etmenin gerekliliklerini yerine getirmezler. Oysa akıl sahibi müminler Allah'ın varlığının ve yaratışının delillerini akılları ile görür ve sonsuz kudret sahibi olan Allah'tan içleri titreyerek korku duyarlar.

Allah Kuran'da yaratışının delillerini belirttikten sonra bunlarda ancak akıl sahibi olanlar için deliller olduğunu bildirmektedir:

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşegi göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümden sonra yeri onunla diriltmesi de, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (Rum Suresi, 24)

1.KİTAP

Bilimsel Deliller

Işığında

YARATILIŞ GERÇEĞİ

GİRİŞ

Oturduğunuz yerden şöyle bir etrafınıza bakın. Bulduğunuz odadaki herşeyin "yapılmış" olduğunu göreceksiniz. Duvarlar, döşemeler, tavan, oturduğunuz sandalye, elinizde tuttuğunuz kitap, masanın üstünde duran bir bardak; sayılamayacak kadar çok detay... Tek bir tanesi dahi kendi başına oluşup odanıza gelmedi. En basit görünen bir halı saçığını bile uğraşıp yapan biri vardır; o saçak oraya kendi kararıyla, tesadüfen gelip yerleşmemiştir.

Eline bir kitap alan insan da, onun bir yazar tarafından belli bir amaç çerçevesinde yazıldığını bilir. Bu kitabın tesadüfen ortaya çıktığı aklının ucundan dahi geçmez. Aynı şekilde, bir heykele bakan insan, onun bir sanatçı tarafından yapıldığından hiçbir şüphe duymaz. Bırakın sayısız sanat eserinin kendi kendine oluştuğunu düşünmek, üst üste duran iki-üç tuğlayı bile mutlaka planlı bir hareketle o şekle getiren biri olduğunu kimse inkar etmez. Dolayısıyla küçük ya da büyük, düzen olan her yerde, mutlaka bu düzenin bir kurucusunun ve koruyucusunun olması gerekir. Bir gün birisi çıkıp, ham demir ve kömürün tesadüfen çeliği, çeliğin tesadüfen Eyfel Kulesi'ni oluşturduğunu iddia etse, bu kişinin ve ona inananların akıllarından şüphe edilmez mi?

Allah'ı inkar etmenin tek yöntemi olan evrim teorisinin iddiası da bundan daha farklı değildir. Evrime göre inorganik moleküller tesadüfen aminoasitleri, aminoasitler tesadüfen proteinleri, proteinler de yine tesadüfen canlıları oluşturur. Oysa, canlılığın tesadüfen kendiliğ-

den oluşması ihtimali, Eyfel Kulesi'nin aynı şekilde oluşmasından çok çok daha düşük bir ihtimaldir. Çünkü en basit bir hücre bile insan yapımı herhangi birşeyden çok daha karmaşıktır.

Doğadaki olağanüstü uyum çıplak gözle dahi açıkça görülürken, bu dengenin tesadüfen veya başıboş meydana geldiği nasıl düşünülebilir? Ayrı ayrı her noktasının, Yaratan'ın varlığını delillendirdiği kainatın, kendi kendine var olduğunu söylemek, olabilecek en mantıksız iddiadır.

Bedenimizden başlayıp, akıl almaz büyüklükteki evrenin en uç noktalarına kadar var olan dengenin de bir sahibi olmalıdır. Peki kimdir bu herşeyi ince ince düzenleyip meydana getiren Yaratıcı?

O, evrenin içindeki herhangi bir maddesel varlık olmaz. Çünkü O, tüm evrenden önce var olan ve tüm evreni sonradan yaratmış bir irade olmalıdır. Herşeyin kendisinden varlık bulduğu, ama kendi varlığı ezeli ve ebedi olan Yüce Yaratan....

Varlığını akıl yoluyla bulduğumuz Yaratan'ı bizlere tanıtan dindir. O'nun bize din yoluyla ulaştırdığı bilgiye göre O, gökleri ve yeri yoktan var eden, Rahman ve Rahim olan Allah'tır.

İnsanların çoğu ise bu gerçekten habersiz yaşarlar. Oysa bu gerçeği kavrayabilecek mantığa sahiptirler. Bir manzara resmini gördüklerinde, ilk önce onun kimin tarafından yapıldığını öğrenmek isterler. Daha sonra da, sanatçıyı ortaya çıkardığı eserden dolayı uzun uzun takdir ederler. Fakat başlarını çevirdikleri her yerde o resmin sayısız gerçeğiyle karşılaştıkları halde, tüm bu güzelliklerin tek sahibi olan Allah'ın varlığını gözardı ederler. Oysa O'nun varlığını anlamak için uzun bir araştırmaya

gerek yoktur. Öyle ki, insan doğduğu andan itibaren tek bir odada bile yaşasa, sadece o odada var olan sayısız delil Allah'ın varlığını kavramak için yeterlidir.

İnsanın sahip olduğu beden, ciltler dolusu ansiklopediye bile sığmayacak kadar çok yaratılış delili ile doludur. Vicdan kullanarak sadece birkaç dakika düşünmek bile, Allah'ın varlığını anlamak için yeterlidir. Var olan düzeni Allah korumakta ve devam ettirmektedir.

Düşünülmesi gereken yalnız insan bedeni değildir. Dünya üzerinde her milimetrekarede, insanın gördüğü veya göremediği bir yaşam hüküm sürmektedir. Tek hücreli organizmalardan bitkilere, böceklerden deniz hayvanlarına, kuşlardan sürüngenlere kadar tüm canlılar, dünya üzerini tamamen kaplamışlardır. Elinize bir avuç toprak alıp incelediğinizde, içinde birbirinden tamamen farklı özelliklere sahip çeşit çeşit canlı olduğunu keşfedebilirsiniz. Aynı şey soluduğunuz hava için de geçerlidir. Hatta derinizin üzerinde belki de ismini hiç duymadığınız canlılar yaşam sürmektedirler. Tüm canlıların bağırsaklarında sindirim yapmalarını sağlayan milyonlarca bakteri veya tek hücreli canlı yaşamaktadır. Aynı şekilde dünyadaki hayvan nüfusu, insan nüfusunun kat kat üzerindedir. Bir de bunlara bitki dünyasını eklersek; anlarız ki dünya üzerinde hayat olmayan boş bir alan yoktur. Milyonlarca kilometrekarelik geniş bir alanı kaplayan bu canlıların her birinin kendilerine ait vücut sistemleri, yaşantıları, yeryüzündeki dengeye katkıları gibi sayısız özellikleri vardır. Tüm bunların sebepsiz, amaçsız ve tesadüfen var olduklarını iddia etmek ise akla aykırı, saçma bir hezeyandan başka bir şey değildir. Zira hiçbir canlı kendi kararıyla ve çabasıyla yeryüzüne gelmemiştir.

Hiçbir tesadüf de bu kadar kompleks sistemler oluşturamaz.

Tüm bu delillerin bizi götürdüğü nokta ise evrenin belli bir "bilinç" ile hareket ettiğiidir. Peki bu bilincin kaynağı nedir? Elbette evrendeki canlı veya cansız varlıklar değildir; uyumu düzenleyen ve düzeni koruyan onlar olamaz. Allah'ın varlığı ve büyüklüğü kainattaki sayısız delille kendini gösterir. Aslında bu açık gerçeği vicdanen kabul etmeyecek olan tek bir insan bile yoktur. Ancak Kuran'da da bildirildiği gibi, insanların çoğu **"vicdanları kabul ettiği halde, zulüm ve büyüklenme dolayısıyla"** bunu inkar ederler. (Neml Suresi, 14)

İşte bu kitap, bu kişilerin kendi çıkarlarına uygun görmeyerek yüz çevirdikleri gerçeği ortaya koymak ve asılsız iddialarının dayandığı sahtekarlıkları ve akıl dışı mantıkları gözler önüne sermek için yazılmıştır. Birbirinden farklı pek çok konunun ele alınmasının nedeni budur.

Bu çalışmayı okuyanlar Allah'ın varlığının tartışmasız delillerini bir kere daha görecek ve şahit olacaklardır ki; Allah'ın varlığı her yeri sarıp kuşatmıştır ve "akıl" bunu bilir. Her yere hakim olan bu düzeni yaratan da, onu durmaksızın koruyan da O'dur.

YOKLUKTAN VARLIĞA

İçinde bulunduğumuz uçsuz bucaksız evrenin nasıl var olduğu, nereye doğru gittiği, içindeki düzen ve dengeyi sağlayan kanunların nasıl işledikleri her devirde insanların merak konusu olmuştur. Bilim adamları, düşünürler asırlardır bu konuyla ilgili sayısız araştırmalar yapmışlar, pek çok teoriler üretmişlerdir.

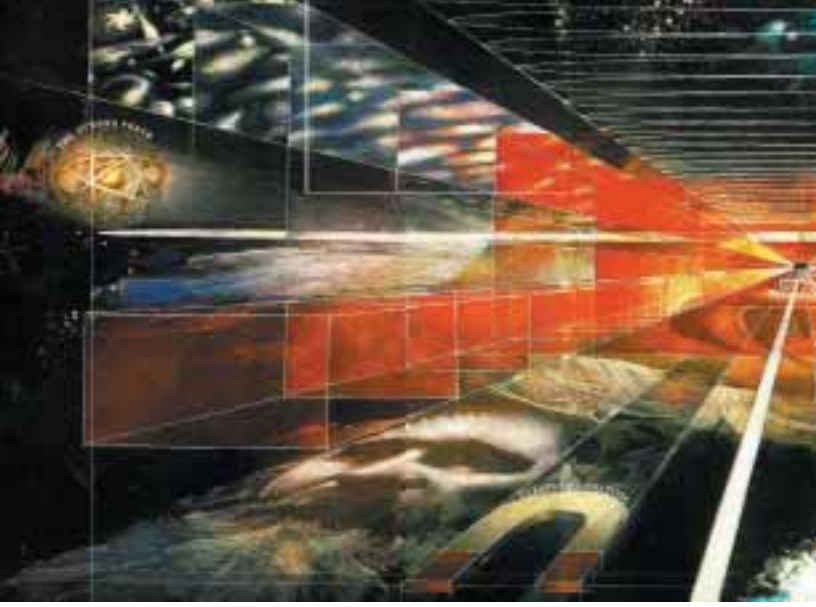
20. yüzyılın başlarına dek hakim olan görüş, evrenin sonsuz boyutlara sahip olduğu, sonsuzdan beri var olduğu ve sonsuza kadar da var olacağı şeklindeydi. "Statik evren modeli" adı verilen bu anlayışa göre, evren için herhangi bir başlangıç veya son söz konusu değildi.

Materyalist felsefenin de temelini oluşturan bu görüş, evreni sabit, durağan ve değişmez bir maddeler bütünü olarak kabul ederken bir Yaratıcı'nın varlığını da reddediyordu.

Materyalizm, maddeyi mutlak varlık sayan, madde dışında hiçbir şeyin varlığını kabul etmeyen bir düşünce sistemidir. Tarihi eski Yunan'a kadar uzanan, ama özellikle 19. yüzyılda yaygınlaşan bu düşünce sistemi, Karl Marx'ın diyalektik materyalizmiyle ünlenmişti.

19. yüzyıldaki durağan evren modeli, başta belirttiğimiz gibi, materyalist felsefeye zemin sağlamıştı. Materyalist felsefeci George Politzer, bu evren modeline dayanarak, "Felsefenin Başlangıç İlkeleri" adlı kitabında "evrenin yaratılmış birşey" olmadığını öne sürmüştü ve şöyle demişti:

Evren yaratılmış birşey değildir. Eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde, evreni Tanrı'nın belli bir anda yaratmış ve

evrenin yoktan var etmiş olması gerekirdi. Yaratılışı kabul edebilmek için, herşeyden önce, evrenin var olmadığı bir anın varlığını, sonra da, hiçlikten (yokluktan) birşeyin çıkmış olduğunu kabul etmek gerekir. Buysa bilimin kabul edemeyeceği birşeydir.!

Politzer evrenin yoktan var edilmediğini iddia ederken 19. yüzyılın durağan evren modeline dayanıyor ve dolayısıyla bilimsel bir iddia ortaya attığını sanıyordu. Oysa 20. yüzyılda gelişen bilim ve teknoloji, materyalistlere zemin sağlayan durağan evren modeli gibi ilkel anlayışları kökünden yıkmıştır. İçinde bulunduğumuz 21. yüzyılda, evrenin bir başlangıcı olduğu, yok iken bir anda büyük bir patlamayla yaratıldığı modern fizik tarafından pek çok deney, gözlem ve hesaplama ispatlanmış durumdadır.

Evrenin bir başlangıcı olması kainatın yoktan var edildiği, yani yaratıldığı anlamına gelir. Eğer (daha önce yok iken...) yaratılan bir varlık varsa bunun mutlaka bir Yaratıcısı'nın da olması gerektiğini kolayca anlarız. Yoktan var olma, insan aklının kavrayamayacağı bir şeydir.

Dolayısıyla, yoktan var etmek, (sanat yapıtları veya teknolojik bulgular gibi...) bir şeyleri biraraya getirerek yeni birşey oluşturmaktan çok farklıdır. Çünkü yaratılan şeyin hiçbir örneği yok iken, hatta yaratmak için zaman ve mekan dahi yok iken bir anda, bir defada kusursuzca var olması, ancak Allah'ın yaratmasının bir delilidir.

İşte evrenin yoktan var olması, onun yaratılmış olduğunun en büyük delilidir. Bu gerçek derin olarak düşünülürse çok şeyi değiştirir. İnsanların hayatın anlamını kavramalarına ve buna göre bakış açılarını ve amaçlarını belirlemelerine sebep olur. Bu yüzden, tarih boyunca birtakım insanlar -kesin olarak delillerini gördükleri halde- tam olarak kavrayamadıkları yaratılış gerçeğini görmezlikten gelmeye kalkışmışlardır. Diğer insanlar üzerinde de bir düşünce bulanıklığı yaratmak kastıyla birtakım alternatif varoluş teorileri icat etmişlerdir. Ancak bilimin ışığı altında ortaya çıkan deliller kısa zamanda bu iddialara kesin olarak son vermiştir.

Evrenin Genişlemesi

Edwin Hubble, 1929 yılında, kullandığı dev teleskopla gökyüzünü incelerken, yıldızların, uzaklıklarına bağlı olarak kıvıll renge doğru yaklaşan bir ışık yaydıklarını saptadı. Bu buluş bilim dünyasında büyük bir yankı yarattı. Çünkü bilinen fizik kurallarına göre, gözlemin yapıldığı noktaya doğru hareket eden ışıkların tayfı mor yöne doğru, gözlemin yapıldığı noktadan uzaklaşan ışıkların tayfı da kıvıll yöne doğru kayar. Hubble'ın gözlemleri sırasında ise yıldızların ışıklarında kıvıllı doğru bir kayma fark edilmişti. Yani yıldızlar bizden sürekli olarak uzaklaşmaktaydılar.

Hubble, çok geçmeden çok önemli bir şeyi daha keşfetti: Yıldızlar ve galaksiler sadece bizden değil, birbirlerinden de uzaklaşıyorlardı. Herşeyin birbirinden uzaklaştığı bir evren karşısında varılabilecek tek sonuç, evrenin her an "genişlemekte" olduğuydu.

Konuyu daha iyi anlamak için, evreni şişirilen bir balonun yüzeyi gibi düşünmek mümkündür. Balonun yüzeyindeki noktaların balon şiştikçe birbirlerinden uzaklaşmaları gibi, evrendeki cisimler de evren genişledikçe birbirlerinden uzaklaşmaktadırlar.

Aslında bu gerçek daha önceden de teorik olarak keşfedilmişti. Yüzyılın en büyük bilim adamı sayılan Albert Einstein, teorik fizik alanında yaptığı hesaplamalarla evrenin durağan olamayacağı sonucuna varmıştı. Fakat o devrin genel kabul gören durağan evren modeliyle ters düşmemek için bu buluşunu bir kenara bırakmıştı. Einstein bu davranışını daha sonra, "kariyerinin en büyük hatası" olarak adlandıracaktı. Daha sonra Hubble'ın gözlemleriyle evrenin genişlediği kesinlik kazandı.

Peki evrenin genişliyor olmasının, evrenin varoluşu konusundaki önemi neydi?

Evren genişlediğine göre, zaman içinde geriye doğru gidildiğinde evrenin tek bir noktadan başladığı ortaya çıkıyordu. Yapılan hesaplamalar, evrenin tüm maddesini içinde barındıran bu "tek nokta"nın, "sıfır hacme" ve "sonsuz yoğunluğa" sahip olması gerektiğini gösterdi. Evren, sıfır hacme sahip bu noktanın patlamasıyla ortaya çıkmıştı. Evrenin başlangıcı olan bu büyük patlamaya İngilizce karşılığı olan "Big Bang" ismi verildi ve bu teori de aynı isimle anılmaya başlandı.

Aslında "sıfır hacim" bu konunun teorik bir ifade biçimidir. Bilim, insan aklının kavrama sınırlarını aşan "yokluk" kavramını ancak "sıfır hacimdeki nokta" ifadesi ile tarif edebilmektedir. Gerçekte ise "sıfır hacimdeki bir nokta" "yokluk" anlamına gelir. **Evren de yokluktan var olmuştur. Diğer bir deyimle yaratılmıştır.**

Bilindiği gibi Big Bang teorisi, başlangıçta evrendeki tüm cisimlerin birarada olduklarını ve sonradan ayrıldıklarını göstermiştir. Big Bang teorisinin ortaya koyduğu bu gerçek de, zamanımızdan tam 14 asır önce insanların evren hakkındaki bilgilerinin son derece kısıtlı olduğu bir dönemde yine Kuran'da şöyle bildiriliyordu:

O küfre sapanlar görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer, birbiriyle bitişikken, Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı? (Enbiya Suresi, 30)

Bu ayetlerde de bildirildiği gibi herşey, hatta henüz yaratılmamış olan "gökler ve yer" bile, tek bir noktadayken büyük patlama ile yaratılmış ve birbirlerinden ayrılarak evrenin bugünkü şeklini meydana getirmişlerdir.

Ayetin ifadelerini Big Bang teorisi ile karşılaştırdığımızda tam bir uyum içinde olduklarını görürüz. Oysa Big Bang'in bilimsel bir teori olarak ortaya atılması ancak 20. yüzyılda mümkün olmuştur.

Evrenin genişlemesi, Büyük Patlama teorisinin yani evrenin yoktan var edildiğinin en önemli kanıtlarından biridir. Evren yaratıldığından beri süregelen bu gerçek, modern bilim tarafından ancak bu yüzyılda keşfedildiği halde Kuran bu gerçeği bundan 1400 yıl önce haber vermiştir:

Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz, (onu) genişleticiyiz. (Zariyat Suresi, 47)

Bir Başka Delil:

Kozmik Fon Radyasyonu

1965 yılında Arno Penzias ve Robert Wilson adlı iki araştırmacı bu dalgaları rastlantısal olarak keşfettiler. "Kozmik Fon Radyasyonu" adı verilen bu radyasyon, yerel kökenli değil, evrenin tümüne dağılmış bir radyasyondur. Böylece uzun süredir evrenin her yerinden eşit ölçüde alınan ısı dalgasının, Big Bang'in ilk dönemlerinden kalma olduğu ortaya çıktı. Penzias ve Wilson, bu bulgularından ötürü Nobel Ödülü kazandılar.

1989 yılına gelindiğinde ise, Amerikan Uzay Araştırmaları Dairesi NASA, Kozmik Fon Radyasyonu'nu araştırmak üzere uzaya COBE uydusunu gönderdi. Bu gelişmiş uyduya yerleştirilen hassas tarayıcıların, Penzias ve Wilson'ın ölçümlerini doğrulaması yalnızca sekiz dakika sürdü. COBE, evrenin başlangıcındaki büyük patlamanın kalıntılarını bulmuştu.

Big Bang'in diğ er bir önemli delili ise, uzaydaki hidrojen ve helyum gazlarının miktarı oldu. Günümüzde yapılan ölçümlerle anlaşıldı ki, evrendeki hidrojen-helyum gazlarının oranı, Big Bang'den arta kalan hidrojen-helyum oranının teorik hesaplamalarına uyuyordu. Eğer evrenin bir başlangıcı olmasaydı ve evren sonsuzdan beri var olsaydı, içindeki hidrojen tamamen yanarak helyuma dönüşmüş olurdu.

Fred Hoyle ile birlikte uzun yıllar sabit durum teorisini savunan Dennis Sciama, ardarda gelen ve Big Bang'i ispatlayan tüm bu deliller karşısında içine düştükleri durumu şöyle anlatır:

Sabit durum teorisini savunanlarla onu test eden ve bence onu çürütmeyi uman gözlemciler arasında, bir dönem çok sert çekişme vardı. Bu dönem içinde ben de bir rol üstlenmişim. Çünkü gerçekliğine inandığım için değil, gerçek olmasını istediğim için 'sabit durum' teorisini savunuyordum. Teorinin geçersizliğini savunan kanıtlar ortaya çıkmaya başladıkça Fred Hoyle bu kanıtları karşılamada lider rol üstlenmişti. Ben de yanında yer almış, bu düşmanca kanıtlara nasıl cevap verilebileceği konusunda fikir yürütüyordum. Ama kanıtlar biriktikçe artık oyunun bittiği ve sabit durum teorisinin bir kenara bırakılması gerçeği ortaya çıkıyordu.²

California üniversitesinden Prof. George Abel de; "bugünkü mevcut deliller, evrenin milyarlarca yıl önce Big Bang ile başladığını gösteriyor. Big Bang teorisini kabul etmekten başka çaremiz yok" demektedir. Big Bang'in bu zaferi ile birlikte, materyalist felsefenin temeli olan "ezeli madde" kavramı da tarihe karışmış oldu. Peki o zaman Big Bang'den önce ne vardı ve "yok" olan

evreni bu büyük patlama ile "var" hale getiren güç neydi? Elbette ki bu soru, Arthur Eddington'ın ifadesiyle materyalistler için felsefi olarak itici gerçek, Yaratıcı'nın varlığı yerine "evrenin yaratılmış olduğunu" göstermektedir. Ünlü ateist felsefeci Antony Flew, bu konuda şunları söyler:

İtiraflarda bulunmanın insan ruhuna iyi geldiğini söylerler. Ben de bir itirafta bulunacağım: Big Bang modeli, bir ateist açısından oldukça sıkıntı vericidir. Çünkü bilim, dini kaynaklar tarafından savunulan bir iddiayı ispat etmiştir: Evrenin bir başlangıcı olduğu iddiasını. Sadece evrenin bir sonunun ve başlangıcının olmadığını kabul ettiğimiz sürece, evrenin şu anki varlığının mutlak bir açıklama olduğunu savunabiliriz. Ben hala bu açıklama ya inanıyorum, ama bunu Big Bang karşısında savunmanın pek kolay ve rahat bir durum olmadığını itiraf etmiyim.³

Kendisini ateist olmak için körü körüne şartlandırmayan pek çok bilim adamı ise, evrenin yaratılışında

sonsuz güç sahibi bir Yaratıcı'nın varlığını kabul etmiş durumdadır. Bu Yaratıcı, hem maddeyi hem de zamanı yaratmış olan, yani her ikisinden de bağımsız bir varlık olmalıdır. Ünlü Amerikalı astrofizikçi Hugh Ross bu gerçeği şöyle açıklar:

Eğer zaman ve madde, patlamayla birlikte ortaya çıkmışsa, o zaman evreni meydana getiren nedenin, evrendeki zaman ve mekandan tamamen bağımsız olması gerekir. Bu bize Yaratıcı'nın evrendeki tüm boyutların üzerinde olduğunu gösterir. Aynı zamanda Yaratıcı'nın bazılarının savunduğu gibi evrenin kendisi olmadığını ve evreni kapladığını, sadece evrenin içindeki bir güç olmadığını kanıtlar.⁴

Madde ve zamanı, tüm bu kavramlardan bağımsız olan sonsuz güç sahibi bir Yaratıcı var etmiştir. O Yaratıcı, göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'tır.

Uzayda Hassas Dengeler

Büyük Patlama, evrenin tüm maddesini ve enerjisini barındıran noktanın patlaması ve büyük bir hızla uzaya yayılmasıyla gerçekleşmiştir. Korkunç bir hızla her tarafa dağılan maddeden; galaksiler, yıldızlar, güneş, dünya ve tüm gök cisimlerini içine alan çok büyük bir denge çıkmıştır. Dahası, insanların "fizik kuralları" olarak adlandırdığı, evrenin her yerinde aynı olan ve değişmeyen kanunlar oluşmuştur. Tüm bunlar, Büyük Patlama'nın ardından büyük bir düzen ortaya çıktığını göstermektedir.

Oysa patlamalar düzenlilik oluşturmazlar. Gözlemlediğimiz bütün patlamalar, var olan düzenliliği bozar, parçalar ve yok ederler. Örneğin, atom ve hidrojen bombalarının patlaması, grizu patlamaları, volkanik patlama-

lar, doğalgaz patlaması, güneşte meydana gelen patlamalar... Ne tür patlama incelenirse incelenir, etkilerinin hep yıkıcı oldukları görülür.

Eğer bir patlamanın ardından karşımıza çok detaylı bir tasarım çıkarsa, örneğin yeraltındaki bir patlama, ortaya kusursuz sanat eserleri, dev saraylar, görkemli binalar çıkarırsa, o durumda bu patlamanın ardında "doğaüstü" bir müdahale olduğu, patlamayla birlikte dağılan tüm parçacıkların gerçekte çok kontrollü bir biçimde hareket ettirildikleri sonucuna varırız.

Big Bang teorisine uzun yıllar karşı çıktıktan sonra hatasını kabul eden Sir Fred Hoyle'un sözleri, bu durumu güzel ifade eder:

Big Bang teorisi evrenin tek ve büyük bir patlama ile başladığını kabul eder. Ama bildiğimiz gibi patlamalar maddeyi dağıtır ve düzensizleştirirler. Oysa Big Bang çok gizemli bir biçimde bunun tam aksi bir etki meydana getirmiştir: Maddeyi birbiriyle birleştirecek ve galaksileri oluşturacak hale getirmiştir.⁵

Hoyle, Big Bang'in düzenlilik oluşturmasının çelişkili bir durum olduğunu söylerken, elbette Big Bang'i materyalist bir önyargıyla yorumlamakta, yani bunun "kontrolsüz bir patlama" olduğunu varsaymaktadır. Oysa, bir Yaratıcı'nın varlığını kabullenmemek için böyle bir açıklama yaparak, asıl çelişkili duruma düşen kendisi olmuştur. Zira, patlamayla birlikte ortaya çok büyük bir düzen çıkmışsa, o zaman "kontROLSÜZ patlama" fikrinin bir kenara atılması ve patlamanın olağanüstü bir biçimde kontrollü olduğunun kabul edilmesi gerekmektedir.

Big Bang'in ardından evrende oluşan bu olağanüstü düzenliliğin bir başka yönü ise, "yaşamaya elverişli bir

evren"in oluşmuş olmasıdır. Yaşama imkan tanıyacak bir gezegenin oluşabilmesi için oluşması gereken şartlar o kadar fazladır ki, bunun rastlantısal bir oluşum olduğunu düşünmek imkansızdır.

Ünlü fizikçi Prof. Stephen Hawking de, Zamanın Kısa Tarihi isimli kitabında evrendeki dengelerin aslında kavrayabildiğimizden çok daha ince hesaplar ve dengeler üzerine kurulduğunu belirtir. Hawking evrenin genişleme hızıyla ilgili şunları söyler:

Evrenin genişleme hızı o kadar kritik bir noktadadır ki, Big Bang'ten sonraki birinci saniyede bu oran eğer yüz bin milyon kere milyonda bir daha küçük olsaydı evren şimdiki durumuna gelmeden içine çökerdi.⁶

Paul Davies de bu akıl almaz incelikteki denge ve hesaplardan varılması gereken kaçınılmaz sonucu şöyle açıklar:

Çok küçük sayısal değişikliklere hassas olan evrenin şu andaki yapısının, çok dikkatli bir bilinç tarafından ortaya çıkarıldığına karşı çıkmak çok zordur... Doğanın en temel dengelerindeki hassas sayısal dengeler, kozmik bir tasarımın varlığını kabul etmek için oldukça güçlü bir delildir.⁷

Aynı gerçek karşısında Amerikalı Astronomi Profesörü George Greenstein da, The Symbiotic Universe adlı kitabında şöyle yazar:

Kanıtları inceledikçe, ısrarla önemli bir gerçekle karşı karşıya geliriz. (Evrenin oluşumunda) bir doğa üstü Akıl devreye girmiş olmalıdır.⁸

Big Bang'in Ardından

Ama evrenin kesinlikle bir amacının olduğunu gösteren bir olay var ki, o da evrenin şans eseri orada durmadığıdır. Bazı insanlara göre 'evren sadece oradadır işte.' Öylesine olmaya devam ediyor. Biz de kendimizi birdenbire bu şeyin içinde buluvermişiz. Bu bakış açısının, evreni anlamamızda çok verimli ya da yardımcı olacağını sanmıyorum. Bence evren ve onun varlığının altında bugün henüz pek sezemediğimiz çok daha derin bir şeyler gizli.⁹

Evrenin kökeni ile ilgili çeşitli araştırmalar yapan fizikçi Roger Penrose'un yukarıdaki sözleri son derece önemlidir. Bu sözlerin ifade ettiği gibi, birçok insan evrenin tüm mükemmel dengesi ile öylesine var olduğu ve kendisinin de o evrenin içinde öylesine yaşadığı gibi yanlış bir fikre kapılabilmektedir.

Kısacası evrendeki muhteşem sistemi incelediğimizde, evrenin var oluşu ve işleyişinin tesadüfi nedenlerle açıklanamayacak kadar karmaşık bir düzen ve hassas dengelere dayandığı gerçeğiyle karşılaşırız. Açıkça anlaşılacağı gibi bu hassas denge ve düzenin muazzam bir patlamanın sonrasında kendi kendine ve tesadüfen gerçekleşmesi kesinlikle imkansızdır. Big Bang gibi bir patlamanın ardından böyle bir düzenin meydana gelmesi, ancak doğaüstü bir yaratılış sonucunda gerçekleşebilir.

Evrendeki bu eşsiz plan ve düzen, maddeyi yoktan var eden ve onun her anını kontrolü ve hakimiyeti altında bulduran sonsuz bir bilgi, güç ve akıl sahibi bir Yaratıcı'nın varlığını ispatlamaktadır. O Yaratıcı, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan herşeyin Rabbi olan Allah'tır.

Tüm bu gerçekler bize, bir 19. yüzyıl dogması olan

Atomun yapısındaki düzen kainatın tümünü etkisi altına alır. Atom ve parçacıkları belli bir düzen dahilinde hareket ettikleri için dağlar dağılmaz, karalar birbirinden ayrılmaz, gök parçalanmaz, kısacası madde birarada ve sabit durur.

materyalist felsefenin iddialarının 20. yüzyıl bilimi tarafından nasıl geçersiz kılındığını da göstermektedir.

Modern bilim, evrende hakim olan büyük plan, tasarım ve düzeni ortaya çıkararak, tüm varlıkları yaratan ve kontrolü altında bulunduran bir Yaratıcı'nın, yani Allah'ın varlığını ispatlamıştır.

İnsan Vücutundaki Mucizeler

Biz hiç farkında değilken vücudumuz içerisinde milyonlarca işlem yerine getirilir. Bunların birçoğu, birkaç dakikalığına bile aksaklık gösterdiği takdirde insanda tamiri imkansız hastalıklara hatta ölüme yol açabilir.

Ancak insan, tek bir hücreden nasıl olup da yetişkin bir insan haline geldiğini düşünmediği gibi, her an gözü-

Dünyamız üzerinde yaşanması mümkün olan tek gezegendir.

nün önünde olan bedeninin de nasıl böyle kusursuz şekilde işlediğini araştırmaz. Bu yüzden de yaşamını ne derece "pamuk ipliğine bağlı" olaylar sayesinde sürdürebildiğini bilmez. Yalnızca bir hastalık veya fiziki bir sıkıntı ile karşılaştığında kendi kontrolü dışında işleyen vücut sisteminin önemini düşünmeye başlar. Fakat bu da pek uzun sürmez; sağlığı yerine geldiğinde herşeyi unuttur gider.

Oysa Allah, bedeninin hem içinde hem de dış görünümünde sayısız iman delilini insan için sergilemektedir. İnsan bedeninin yalnızca dış görünümüne bakıldığında dahi Allah'ın mükemmel sanatı hemen görülebilir. Her insanda mevcut olan vücut simetrisi; iki kolun, iki bacağın olması, gövdenin kollara, bacaklara ve başa olan orantısı ilk bakışta dikkat çekecek derecede muntazam-

dır. Bu orantıların her birini Allah, tam bir uyum üzerine kurmuştur. Örneğin;

Her insanın beden uzunluğu baş uzunluğunun sekiz mislidir,

Yüzü burun uzunluğunun üç katından oluşur,

İki göz arasında bir göz boyu mesafe vardır,

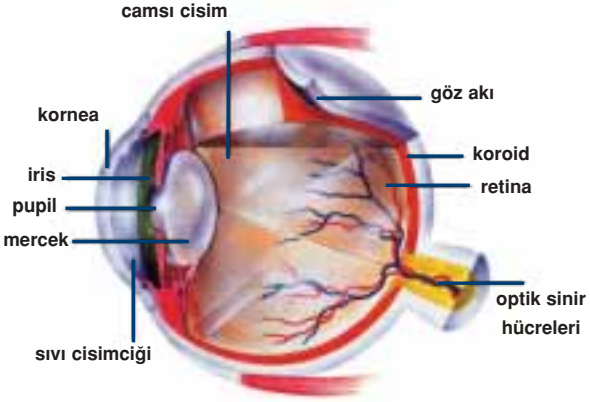
Kol ve bacak orantıları ve uzunlukları hem estetiğe hem de tam anlamıyla ihtiyaca yöneliktir.

Dış görünümüyle mükemmel bir dizayna sahip olan insanın içinde de apayrı olaylar gerçekleşir, kendisinin hiç farkında olmadığı binlerce mucize peşpeşe meydana gelir. Beyinden karaciğere, safra kesesinden böbreklere kadar her organ bu kusursuz işleyişe sahiptir. Organlarda ve vücut içi sistemlerin işleyişinde görülen tüm olaylar şaşırtıcı bir düzen ve ahenk içinde oluşur.

"Eksik Gözle Görülmez"

Göz, canlıların yaratılmış olduğunun en açık delillerinden biridir. Gerek insan gözü, gerekse hayvan gözleri, olağanüstü tasarımlara sahiptirler. Bu etkileyici organ, dünyanın en karmaşık aygıtları ile dahi karşılaştırılamayacak üstünlüktedir.

Gözün yaklaşık 40 ayrı hassas parçanın birleşmesinden oluşan çok karmaşık bir sistemi vardır. Bu parçalardan sadece birinin üzerinde düşünelim. Örneğin göz merceği... Biz çoğu zaman farkında olmayız, ama cisimleri net görmemizi sağlayan şey, göz merceğinin her saniye hiç durmadan "**otomatik odaklama**" yapmasıdır. İsterseniz bu konuda küçük bir deney yapabilirsiniz: İşaret parmağınızı havada tutun. Sonra bir parmağınızın ucuna, bir de arkasındaki duvara bakın. Bakışınızı parma-

Oldukça kompleks bir yapıya sahip olan göz, görme işleminin gerçekleşme aşamasında tek bir parçanın, örneğin gözyaşı bezlerinin olmaması durumunda göremez.

ğınızdan duvara doğru her çevirdiğinizde bir "ayarlama" olduğunu hissedeceksiniz.

Bu ayar, göz merceğinin etrafındaki küçük kaslar tarafından yapılmaktadır. Her bakış değişiminde bu kaslar devreye girer ve merceğin şişkinliğini değiştirerek ışığın doğru açıda kırılmasını ve istediğiniz cismi net olarak görmeyi sağlar. Mercek bu ayarı hayatınız boyunca hiç hata yapmadan her saniye gerçekleştirmektedir. Fotoğrafçılar aynı ayarlamayı fotoğraf makinelerinde elle yaparlar ve doğru odaklamayı elde etmek için bazen uzun uzun uğraşırlar. Modern teknoloji sonucunda 10-15 yılda otomatik odaklama yapan kameralar üretilmiştir, ama **hiçbir kamera göz kadar hızlı ve kusursuz odaklama yapamamaktadır.**

Bir gözün görebilmesi için ise, bu organı oluşturan yaklaşık 40 temel parçanın hepsinin aynı anda birden var olması ve uyum içinde çalışması gerekir. Mercek bunlar-

dan sadece biridir. Kornea, konjonktiva, iris, göz bebeği, retina, koroid, göz kasları, göz yaşı bezleri gibi diğer tüm parçalar olsa ve çalışsa, ama bir tek göz kapağı olmasa göz kısa sürede büyük bir tahribata uğrar ve görme işlevini yitirir. Yine aynı şekilde tüm organeller var olsa, ama gözyaşı üretimi dursa, göz birkaç saat içinde kurur, yapışır ve kör olur.

Gözün bu karmaşık yapısı karşısında evrimcilerin "tesadüfler zinciri" iddiası tüm anlamını yitirmektedir. Çünkü gözün işe yarayabilmesi için aynı anda tüm bölümleriyle birlikte var olması gerekir. Evrimci bir bilim adamı, bu gerçeği şöyle itiraf eder:

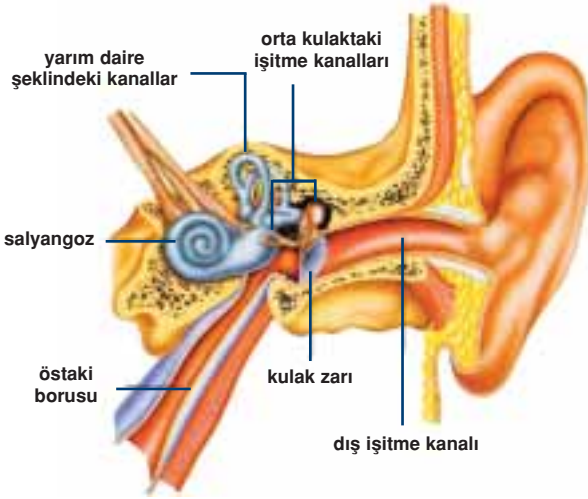
Gözlerin ve kanatların ortak özelliği ancak bütünüyle gelişmiş olduklarında vazifelerini yerine getirebilmeleridir. Bir başka deyişle eksik gözle görülmez, yarım kanatla uçulmaz.¹⁰

Bu ise, gözün, bütün parçalarıyla birlikte bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıktığını göstermektedir. Yani gözümüzü de; tüm diğer organlarımız gibi, Allah kusursuz bir biçimde yaratmıştır.

Kulaktaki Üstün Tasarım

Hiç aklınıza gelmiş miydi?... Siz bir müzik parçasını ya da bir konuşmayı dinlerken, büyük bir mucize gerçekleşiyor. Havada yayılan ses titreşimleri saniyede 350 kilometrelik bir hızla kulağınıza ulaşıyor. Ve o ana kadar sadece birer fiziksel hareket olan titreşimler, kulağınızda gerçekleşen inanılmaz derecedeki karmaşık işlemler sayesinde "ses"e dönüşüyor. Ayrıca bu olaylar, saniyenin binde birinden daha hızlı bir şekilde yaşanıyor....

Duyma işlemi, az önce de belirttiğimiz gibi havada

Kulak, insan vücudundaki diğer organlar gibi her biri özel olarak dizayn edilmiş çok sayıda kompleks parçanın birleşmesinden oluşan bir tasarım harikasıdır.

yayılan titreşimlerle başlar. Titreşimler kulak kepçesine ulaştığında, "duyma" dediğimiz işlem de başlamış olur.

19. yüzyılın ilkel bilim düzeyi içinde düşünen Charles Darwin, evrim teorisini ortaya atarken kulak kepçesini işe yaramayan ve bu nedenle de evrim süreci içinde körelmiş bir organ olarak tanımlamıştı. Oysa çağımızdaki bilimsel araştırmalar, kulak kepçesinin sesleri toplamaya ve yönlendirmeye yaradığını, kulak kepçesinin içindeki kıvrımların da sesi yönlendirmek için gerekli en uygun akustik düzene sahip olduğunu göstermiştir. Kulak kepçesinin "konka" adı verilen kısmı bir tür megafon görevini yapar ve ses dalgalarını dış kulak yolunda yoğunlaştırır. Bu şekilde ses dalgalarının şiddeti yaklaşık 17 desibel artırılmaktadır.¹¹

İskelet Sistemi

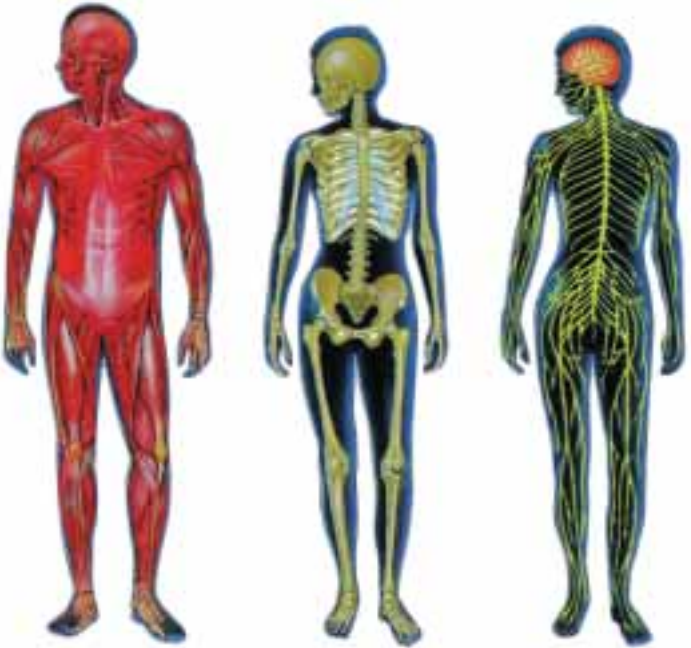
İskelet başlı başına bir mühendislik harikasıdır. Vücudun yapısal destek sistemidir. Aynı zamanda beyin, kalp, akciğer gibi hayati organların korumasını yapar, iç organlara destek olur. İnsan vücuduna, hiçbir yapay makina tarafından taklit edilemeyen üstün bir hareket kabiliyeti verir. Dahası kemik dokusu çoğu kimsenin zannettiği gibi cansız değildir. Kemik dokusu vücudun kalsiyum, fosfat ve bir çok önemli mineralinin bankasıdır. Vücudun ihtiyacına göre bu mineralleri depo eder veya daha önceden depo ettiklerini vücuda verir. Bütün bunların yanı sıra kırmızı kan hücrelerinin üretimi kemikler tarafından yapılır.

İskelet bütün olarak mükemmel bir işleve sahip olmasının yanında, iskeleti oluşturan kemikler de üstün bir yapıya sahiptirler. Vücudun taşınması ve korunması gibi önemli bir görevi üstlenen kemikler, bu işi rahatlıkla yerine getirebilecek kapasitede ve sağlamlıkta yaratılmışlardır. Vücudun karşılaşacağı zor durumlar da hesaba katılmıştır. Örneğin; uyluk kemiği, dikey durumda bir ton ağırlığı kaldırabilecek kapasitededir. Nitekim atılan her adımda bu kemiğimize, vücut ağırlığımızın üç katı kadar bir yük binmektedir. Hatta sıyrıla yüksek atlama yapan bir atlet yere inerken kalça kemiğinin her santimetrekaresi 1400 kiloluk bir basınca maruz kalır. Kemik denen ve bir tek hücrenin bölünmesi sonucunda ortaya çıkan bu yapıyı, bu kadar kuvvetli kılan iç yapısındaki kafes sistemidir.

İnsanların binalarda ve köprülerde kullandığı bu kafes yapı da, kemik sistemiyle benzer bir yapıdadır. Önemli bir farkla; kemik içindeki sistem, insanların

geliştirdiğinden çok daha üstün ve karmaşıktır. Bu sayede kemikler, hem son derece sağlam, hem de rahatlıkla kullanılabilecek hafifliktedirler. Eğer aksi olsaydı, yani kemiklerin içi, dışı gibi sert ve tamamen dolu olsaydı, hem kemik ağırlığı insanın taşıyabileceğinin çok üzerinde olurdu, hem de kemiğin yapısı gevrek ve sert olup en küçük bir darbede çatlama ve kırılma yapardı.

Kemiklerimizin bu mükemmel tasarımı, bizim son derece rahat bir hayat sürmemizi, çok zor hareketleri kolaylıkla ve hiç acı duymadan yapabilmemizi sağlamaktadır. Kemiğin yapısının bir başka özelliği de vücudun ge-

Resimde görülen sistemlerin tekinin bile tesadüfen oluşması imkansızdır. Kaldı ki bu sistemlerin teker teker oluşmalarının bir anlamı yoktur. Birbiriyle mutlak bir uyum içinde, aynı anda var olmaları gerekir.

rekli bölgelerinde esnek bir yapıya sahip olmasıdır. Örneğin göğüs kafesi; kalp ve akciğer gibi hayati organları korurken, bir yandan da akciğerlere havanın dolmasını ve boşalmasını sağlayacak şekilde genişler ve büzülür.

Kemikteki mucizeler bunlarla da sınırlı kalmaz. Kemikler esneklikleri, dayanıklılıkları ve hafifliklerinin yanı sıra, kendilerini tamir etme özelliğine de sahiptirler. Bu da vücuttaki pek çok işlem gibi, milyonlarca hücrenin beraber çalışmasıyla gerçekleşir.

İskeletin hareket kabiliyeti de üzerinde durulması gereken önemli bir ayrıntıdır. Her adım atışımızda omurgamızı oluşturan omurlar birbiri üstünde hareket ederler. Bu sürekli hareket ve sürtünme, omurların aşınmasına sebebiyet verecekken bu tehlikeyi önlemek için her bir omur arasına disk denen dayanıklı kıkırdaklar yerleştirilmiştir. Bu diskler amortisör görevi yaparlar. Dahası her adım atışta, vücut ağırlığından kaynaklanan bir tepki kuvveti yerden vücuda gelir. Bu kuvvet, omurganın sahip olduğu amortisörler ve "kuvvet dağıtıcı" kıvrımlı şekli sayesinde, vücuda zarar vermez. Eğer tepkiyi azaltan esneklik ve özel yapı olmasa, ortaya çıkan kuvvet direkt olarak kafatasına iletilirdi ve omurganın üst ucu, kafatası kemiklerini parçalayarak beynin içine girerdi.

Ayrıca kemiklerin birbirlerine eklendikleri yerlerde de yaratılışın delilleri görülür. Eklemler bir ömür boyunca hareket ettikleri halde hiç yağlanmaya ihtiyaç duymazlar. Bilim adamları bu olayın "tam bir yaratılış mucizesi" olarak nitelendirilebilecek bir sistemle çözüldüğünü gördüler: Eklemlerin sürtünme yüzeyleri, ince ve gözenekli bir kıkırdak tabakasıyla kaplanmış ve bu tabakaların altında ağdalı ve kaygan bir sıvı bulunur. Kemik, eklemin

bir yerine baskıda bulunursa bu sıvı gözeneklerden dışarı fıskırır ve eklem yüzeyinin "yağ gibi" kaymasını sağlar.

Tüm bunlar insan bedeninin çok mükemmel bir tasarımın, daha doğrusu üstün bir yaratışın ürünü olduğunu göstermektedir. Herşeyin bu kadar mükemmel olmadığını mesela tüm bacağımızın tek bir uzun kemikten meydana geldiğini düşünün. Yürümek büyük bir sorun haline gelecek, son derece hantal ve hareketsiz bir bedenimiz olacaktı. Bir yere oturmak bile güçleşecek, bu tür hareketler sırasındaki zorlamalar nedeniyle bacak kemiği kolaylıkla kırılabilecekti. Oysa insanın iskeleti, vücudunun her hareketine kolaylıkla izin verecek bir yapıdadır.

İskeletin sahip olduğu tüm özellikleri Allah yaratmıştır. Allah, insanı yarattığı bu gerçek üzerinde düşünmeye ise şöyle davet eder:

... Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?... (Bakara Suresi, 259)

İnsana düşen, bu gerçeği düşünmek ve kendisini yaratmış olan Allah'ın gücünü takdir edip, O'na şükretmektir. Bunu yapmadığı takdirde ise büyük bir kayba uğrayacaktır. Kemikleri ilk kez yaratıp sonra da onlara et giydiren Allah, bunu bir kez daha yapmaya kadirdir. Bu gerçek Kuran'da şöyle ifade edilir:

İnsan, bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi o, apaçık bir düşman kesilmiştir. Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmış?" De ki: "Onları, ilk defa yaratıp-inşa eden diriltecek. O, her yaratmayı bilir." (Yasin Suresi, 77-79)

Beyin

Beyin, her santimetreküpünde 10 milyon (10.000.000), tamamında ise 10 ila 15 milyar arası sinir hücresi içerir. Aynı zamanda sayısı sinir hücrelerinin bin katı kadar olan, yani ortalama 15 trilyon (15.000.000.000.000) sinir hücresi bağlantısına sahiptir. Sinir hücreleriyle bağlantılı olarak onları besleyen ve destekleyen hücrelerin (beyin bağ dokusu) sayısı ise 90 milyar (90.000.000.000) dolayındadır.

Sinirler yoluyla beyne taşınan mesajlar saatte 200 mil (320 km.) hızla yol alırlar. Yani beyin hücrelerinden vücuda ulaşan sinirlerimiz, beyinle vücut arasında giden bilgiler için adeta bir otoban görevi görür. Vücudunuzda an an meydana gelen bütün olaylar, mesela;

Şu an siz bu kitabı okurken gözlerinizi kullanmanız,
Sayfaları elinizin yardımıyla çevirmeniz,
Otururken arkanıza yaslanmanız,
Okuduğunuz şeyleri anlamanız,
Kalbinizin atması,
Nefes almanız,
Gözlerinizi kırpmanız,
Kulağınızın etrafınızdaki sesleri duyması,

Kısacası kitap boyunca saksak bitiremeyeceğimiz her türlü işleviniz, her an beyne giden sinyaller ve beynin vücudun her yerine ayrı ayrı gönderdiği emirler yoluyla devam eder. (Sadece 1 dakika içinde beyinde 100.000 ile 1.000.000 arası kimyasal reaksiyon oluşabileceği bilinmektedir.)

Böylesine karmaşık ve mükemmel bir sistemin tesadüfen oluştuğunu öne sürmek akıl dışıdır. Beyni olmayan bir canlının, günün birinde bir tesadüf sonucu yarı iş-

leyen bir beyne sahip olması, ardından da bu yarı işleyen beynin yukarıda saydığımız mucizevi işlemleri başarabilecek bir gelişime ulaşması elbette mümkün değildir.

Beynin sahip olduğu tüm olağanüstü yetenekleri yaratıp kontrol altında tutan yegane güç Allah'ın gücüdür. Allah, insan denen varlığı mükemmel mekanizmalarla donatmıştır ve her an kontrolü altında yaşamını sürdürmesine olanak sağlamaktadır.

Hayvanlar Ve Bitkiler

Dünyada var olan milyonlarca bitki ve hayvan çeşidi, Yaratan'ın varlığını ve gücünü ispatlayan birer delil olarak karşımıza çıkar.

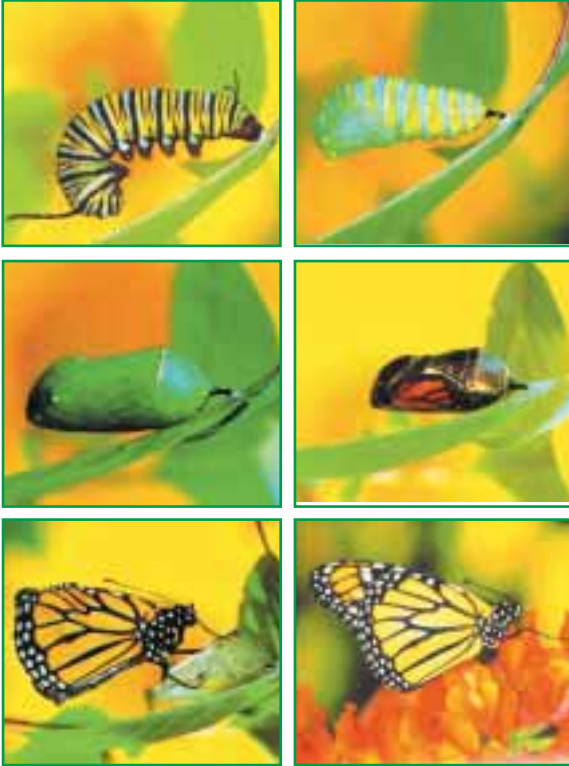
Burada sadece kısıtlı birkaç örneğini vereceğimiz bu canlıların aslında her biri ayrı ayrı incelenmeye değer niteliktedir. Hepsinin farklı bir vücut sistemi, değişik savunma taktikleri, apayrı beslenme şekilleri, ilgi çekici üreme metodları vardır.

Tırtıldan Kelebeğe

Sizin 450-500 kadar yumurtanız olsa ve bunları dışarıda muhafaza etmeniz gerekse ne yapardınız? Onların rüzgar gibi doğa şartlarının etkisiyle saçılıp dağılmalarını önleyecek bir tedbir almanız kuşkusuz ki en akılcı olanıdır. İşte dünyanın tek seferde en fazla yumurta yumurtlayan canlılarından biri olan ipek böcekleri (450-500), yumurtalarını muhafaza etmek için çok akılcı bir yöntem başvururlar: Yumurtaları salgıladıkları yapışkan bir maddeyle (iplikle) birbirlerine bağlayarak, etrafa saçılıp dağılmalarını engellerler.

Yumurtadan çıkan tırtıllar, ilk iş olarak kendilerine

Tırtılın kendini kozaya sarıışı ve ardından bu kozayı yırtarak, mükemmel desen ve renklere sahip bir kelebek olarak çıkışı...

uygun bir dal bulur ve daha sonra da aynı iplikle oraya bağlanırlar. Ardından gelişebilmeleri için salgıladıkları bu iplikle kendilerine koza örmeye başlarlar. Hayata gözlemini yeni açmış bir tırtılın bu işlemi yapması, durup dinlenmeksizin 3-4 gün sürer. Bu süre içerisinde tırtıl, binlerce kez dönerek, ortalama 900-1500 m. uzunluğunda bir iplik çıkarır.¹² Bu işlem bitince de hiç dinlenmeden yeni bir işe başlar ve güzel bir kelebek olmak üzere değişim geçirmeye başlar.

Ne anne ipek böceğinin yavrusunu muhafaza edebil-

mek için aldığı tedbir, ne de herşeyden habersiz, henüz hiçbir eğitime, bilgiye sahip olmayan küçücük bir tırtılın gösterdiği davranışlar evrimle izah edebilecek olaylar değildir. Herşeyden önce annenin, yumurtaları yapıştırmak için kullandığı ipliği üretebilmesi mucizevidir. Yumurtadan yeni çıkan bir tırtılın kendisi için gerekli ortamı tanıyıp ona uygun koza örmesi, ardından değişim geçirmeye başlaması ve bu değişimi problemsiz olarak geçirebilmesi ise insan aklının anlayış sınırlarını zorlamaktadır. Bu durumda her tırtılın dünyaya ne yapması gerektiğini bilir bir şekilde geldiğini rahatlıkla söyleyebiliriz ki bu da, tüm bunların **henüz dünyaya gelmeden "öğretilmiş"** olduğu anlamına gelecektir.

Bunu bir örnekle açıklayalım. Eğer yeni doğmuş bir bebeğin, doğumundan sadece birkaç saat sonra ayağa kalktığını, dahası kendisine bir yatak yapmak için malzeme (yorgan, yastık, minder vs.) topladığını ve bunları düzgün bir biçimde birleştirip bir yatak yapıp içine yattığını görürseniz, ne düşünürsünüz? Olayın şaşkınlığını üzerinizden attığınızda, varacağınız en mantıklı sonuç, bu bebeğin böyle bir işlemi yapması için henüz anne karnında olağanüstü bir yolla bir şekilde "eğitilmiş" olduğunu düşünmektir. Tırtılların durumu, bu örnekteki bebeklerden farksızdır.

Bu da bizi yine aynı sonuca ulaştırır: Bu canlılar, kendilerini yaratan Allah'ın belirlediği biçimde doğmakta, davranmakta ve yaşamaktadırlar. Kuran'da, **Allah'ın balarına vahyettiğini ve ona bal yapmayı emrettiğini** haber verilerek, aslında canlılar dünyasındaki büyük sırrın bir örneğini bildirilmiştir. (Nahl Suresi, 68-69) Bu sır, tüm canlıların Allah'ın iradesine boyun eğmiş olarak, O'nun belirlediği kaderi izledikleri sırrıdır. Arı bu nedenle bal yapar, ipek böceği bu nedenle ipek üretir.

Kanatlardaki Simetri

Resimlerde görülen kelebeklerin kanatlarına dikkatle baktığımızda kusursuz bir simetrinin hakim olduğunu görürüz. Bu tül görünümlü kanatlar, şekillerle, beneklerle ve renklerle süslenmiş olarak yaratılmış ve sonuçta her biri birer sanat harikası olan görüntüler meydana gelmiştir.

Aynı zamanda o incecik kanatlardaki bir renk, diğere hiçbir şekilde karışmaz ve var olan renkler keskin çizgilerle birbirlerinden ayrılır. Oysa bu renkler üst üste dizilen pulcukların biraraya gelmesiyle oluşur. Elinizi dokunduğunuz an dağılıveren bu pulcuklar nasıl oluyor da sıralarını hiç şaşırmadan aynı deseni tutturan şekildedeki iki kanatta da dizilebiliyorlar? Tek bir pulun bile yer değiştirmesi kanatlardaki simetrinin bozulmasına ve estetiğin kaybolmasına neden olabilir.

Oysa yeryüzündeki hiçbir kelebeğin kanadında bir

Kelebeklerin kanatlarındaki estetik ve düzenli şekiller, bu canlıların bilinçsiz tesadüflerin değil, üstün ve eşsiz bir yaratılışın sonucunda var olduklarının göstergesidir.

düzensizlik göremezsiniz. Sanki her biri bir ressamın elinden çıkmış gibi düzgün ve estetik görünümlüdür. Bunların hepsi bir Yaratıcı'nın -Allah'ın- eseridir.

Termit Yuvaları

Hiç kimse bir termit kolonisinin toprak üzerine inşa ettiği yuvasını görünce şaşırmadan geçemez. Çünkü bir termit yuvası, boyu yaklaşık 5-6 metreye kadar varan bir mimari harikasıdır.

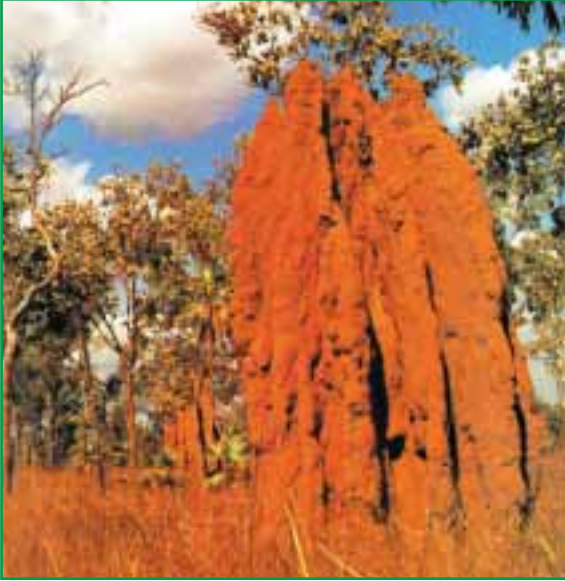
Bir termitin boyu ile inşa ettiği yuvanın boyunu bir-biriyle kıyasladığınızda kendisinin yaklaşık 300 katı büyüklüğünde bir mimari projeyi başarıyla gerçekleştirdiğini görürsünüz. Fakat olayın daha da şaşırtıcı bir yönü vardır ki, o da termitlerin kör olmalarıdır.¹³

Kör termitlerin oluşturduğu bu devasa boyutlardaki yuvaları daha önce hiç görmemiş biri, bunların muhtemelen kum yığınlarının üst üste yığılması ile oluştuğunu düşünür. Ne var ki bir termit yuvası insan aklının almakta zorlanacağı kadar mükemmel bir tasarım olarak karşımıza çıkar. Öyle ki, termit yuvasının içinde içiçe geçmiş tüneller, geçitler, havalandırma sistemleri, özel mantar üretme bahçeleri ve güvenlik çıkışları vardır.

Görmeyen binlerce insanı bir araya getirseniz, her türlü teknik aleti de ellerine verseniz asla, bir termit kolonisinin yaptığı gibi yuvaya benzer bir yapıyı inşa etmelerini sağlayamazsınız. O halde düşünün;

- 1-2 cm boyundaki bir termit, bu kadar ince bir dizayn yapabilecek mimarlık ve mühendislik bilgilerini nasıl öğrenmiş olabilir?

- Göremeyen binlerce termit, bu sanat harikası ya-

Boyları birkaç santimi geçmeyen termitler hiçbir araç-gereç kullanmadan yüksekliği 4-5 metreye ulaşan gökdelenler yapabiliyorlar. Bu görkemli yuva, içinde yaşayan ve sayıları milyonu aşan termit kolonisini düşmanlarından ve dışarıdaki elverişsiz yaşam koşullarından mükemmel bir biçimde koruyor.

pıyı oluşturabilmek için uyum içinde çalışmayı nasıl başarmışlardır?

- İnşasına başlanan bir termit yuvasını başlangıç aşamasında ortadan ikiye ayırırsanız ve daha sonra birleştirirseniz, tüm geçitlerin, kanalların ve yolların birbirini tuttuğunu görürsünüz. Bu mucizevi olay nasıl açıklanabilir?

Buradan çıkan sonuç şudur; Allah, yarattığı canlıları benzersiz ve örneksiz yaratmıştır ve tek bir termit yuvası dahi insanın Allah'ı kavraması ve herşeyi yaratanın Allah olduğuna inanması için yeterlidir.

Tohumdaki Sır

Binlerce farklı tür bitki arasından, herhangi bir portakal ağacını ele alalım. Ağaç, bilindiği gibi toprağa atılan bir tohumdan ortaya çıkar. Tohum küçücük (bir santimetre küp bile olmayan) bir cisimdir; ama nasıl olur bilinmez, o tohumun içinden kısa süre içinde 4-5 metre uzunluğunda ve yüzlerce kilo ağırlığında dev bir ağaç oluşur. Tohumun kendisine oranla bu dev boyuttaki ağacı yaparken kullanabileceği tek malzeme ise içine gömülü olduğu topraktır.

Peki ama tohum ağaç üretmeyi nereden bilir? Nasıl olur da toprağın içindeki malzemeleri ayrıştırıp ihtiyaç duyduklarını alır ve bir ağaç oluşturmak için bunları kullanmayı "akledebilir"? Ürettiği ağacın nasıl bir şekle ve yapıya sahip olması gerektiğini nasıl tahmin edebilir? Bu son soru özellikle önemlidir. Tohumdan herhangi bir tahta parçası çıkmamaktadır çünkü. Tohum, içinde damarlar bulunan, topraktaki maddeleri özümsemek için gereken köklere sahip ve üst kısmı da dallara ayrılan son derece iyi tasarlanmış bir canlı madde üretmektedir. İnsan bile iyi bir ağaç resmi çizmek gerektiğinde zorlanır; ağacın köklerindeki ve dallarındaki ayrıntıları çizmek zor bir iştir çünkü. Oysa tohum, çizmek şöyle dursun, son derece kompleks bir cisim olan ağacı topraktaki malzemeleri kullanarak sıfırdan üretmektedir.

Bu durumda tohumun son derece akıllı, hatta bizden de akıllı bir varlık olduğu sonucuna varırız. Daha doğrusu, tohumun içinde son derece etkileyici bir aklın gizli olduğunu anlarız. Peki bu akıl ve ağacın oluşması için gerekli bilgi tohuma nereden, nasıl gelmiştir? Nasıl olur da küçücük bir tohum, bir bilgisayar diski gibi bir bilgiyi de-

polayabilir? Bilgisayar diskleri akıl ve bilgi sahibi insanlar tarafından üretilirler, sahip oldukları bilgiler de yine insanlar tarafından hazırlanıp içlerine yerleştirilir. Tohum da böyledir; ağaç yapabilecek yeteneğe sahip olarak yaratılmış, programlanmıştır. Toprağa atılan her tohumu, Allah ilmi ile kuşatmıştır; O'nun ilmi ile büyür. Bir ayette bu gerçek şöyle haber verilir:

Gaybın anahtarları O'nun katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır. (Enam Suresi, 59)

Tohumu yaratan da, toprağın içine düştüğünde onu yarıp içinden yeni bir bitkiyi çıkaran da Allah'tır. Bir diğer ayette bu konu ile ilgili şöyle denir:

Taneyi ve çekirdeği yaran şüphesiz Allah'tır. O, diriyi ölüden çıkarır, ölüyü de diriden çıkarır. İşte Allah budur. Öyleyse nasıl oluyor da çevriliyorsunuz? (Enam Suresi, 95)

İlkokullarda hemen her öğrenciye yaptırılan ünlü bir "deney" vardır: Çocuk, bir tabağın içine pamuk doldurur, bu pamukları ıslatır ve aralarına da birkaç tane kuru fasulye ya da nohut tanesi atar. Birkaç gün geçer ve pamuğun içindeki tohumların filizlenmeye başladıklarını görür. Bu aslında son derece şaşırtıcı bir şeydir ve çoğu çocuk da bu olayı gördüklerinde şaşırır. Çünkü pamuğun içine konulan nohutlar ya da fasulyeler, aylardır ya da yıllardır bir çuvalın içinde kuru kuru duran, hiçbir canlılık özelliği göstermeyen cisimlerdir. Ama uzun bir zamandır beklemekte olan bu sert cisimleri sulu pamuğun içine koyunca birden bire canlanmakta, ortaya taze, yemyeşil filizler çıkmaktadır. Çok açıktır ki, bu tohumlar, uygun ortam bulduklarında filizlenmeleri için proglamlanmışlardır ve ilk fırsatta kendilerine verilen bu görevi yerine getirirler. **"Taneyi ve çekirdeği yaran şüphesiz Allah'tır"** (Enam Suresi, 95) ayeti, bu harika olayın sırrını açıklamaktadır. Bir diğer ayette ise şöyle denir:

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan da birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiliyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakiverin. Hiç şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (Enam Suresi, 99)

Ayette bizlere, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde Allah'ın topraktan çıkardığı tohumların meyvelerine bakmamız emredilmektedir. Gerçekten de tohumun topraktan çıkması kadar, meyvenin oluşması da harika bir olaydır.

Topraktan Lezzetin Çıkarılması

Tohumun içindeki bilginin, oluşturacağı ağacın şekil ve yapısını içerdiğini söylemiştik. Bundan daha da ilginç olan, tohumun ağacın üreteceği meyvenin bilgilerine de sahip oluşudur. Meyve ise başlı başına bir mucizedir.

Meyvenin en can alıcı özelliği, insanın damak tadına ve sağlığına tam tamına uyuyor oluşudur. Her meyve kendine has bir lezžete ve kokuya sahiptir. Ayrıca hepsinin renkleri de son derece estetik ve çekicidir. Bunun yanı sıra her meyve mükemmel bir "ambalaj"la kaplanmıştı; mandalina, portakal, ya da muz, hepsi son derece güzel ve soyulması kolay ambalajlara sahiptirler.

Oysa hiçbir meyve böyle olmak zorunda değildir. Örneğin portakal son derece acı olabilirdi. Ya da bildiğimiz güzel tada sahip olurdu, ama çok kötü bir kokusu olabilirdi. Rengi de çamur rengi olabilirdi. Oysa her meyve olabilecek en güzel tad ve kokuya sahiptir. İşin daha da ilginç, sahip oldukları bu tad ve kokuları topraktan elde ettikleri maddelerle üretiyor olmalarıdır. Oysa toprak pek iyi kokmaz, tadı ise kötüdür. Ancak ağaç, bu çamur yığını içinden kendisine gerekli olan maddeleri özümsemekte, bunları kimyasal işlemlerden geçirerek mükemmel tad ve kokular üretmektedir.

Burada çok önemli ikinci bir nokta daha vardır: Ağacın iyi koku ve tad ürettiğini söylüyoruz, ama aslında olay daha da karmaşıktır. Çünkü "iyi koku" veya "iyi tad" gibi kavramlar insana ait kavramlardır ve ağaç kendi başına bir tad ya da kokunun iyi mi yoksa kötü mü olduğunu bilemez. Bunu bilmesi için, insanın sahip olduğu estetik kavramlara sahip olması gerekmektedir. İnsanın neden lezzet aldığını, hangi tadı beğendiğini, nasıl bir dil

yapısına sahip olduğunu öğrenmesi gerekir. Bunları öğrendikten sonra ise az önce söylediğimiz işi yapacak, yani çamurların içinden topladığı maddelerle mükemmel bir kimya olayı gerçekleştirecektir.

Ağacın inanılmaz yeteneği yalnızca koku, tad ya da renkle de sınırlı değildir. Bu tahta parçası, bir de insan vücudunun hangi vitaminlere ihtiyaç duyduğunu bilir ve onları ürettiği meyvenin içine koyar. Hatta bu vitamin takviyesinin mevsimlere göre ayarlandığını görürüz: Kış aylarında ürün veren; portakal, mandalina, greyfurt gibi meyve türleri, yaz meyvelerine göre çok daha fazla C vitamini içerirler. Amaç, kışın soğuğuna karşı insanın ihtiyacı olan C vitamini açığını kapatmaktır.

Ağacın yaptıklarını yapay bir şekilde elde etmeye çalışırsak, oldukça uzun bir çaba içine girmemiz gerekir. Bir kere, ağacın ürettiği tadı üretmek mümkün değildir; dünyada topraktan meyve çıkaran bir makina henüz icad edilemedi. Elde edebileceğimiz tek şey kokudur. Gelişmiş bir laboratuvarında uzun işlemler sonucunda bir meyvenin kokusuna ulaşabiliriz. Nitekim parfümler bu şekil-

de elde edilir. Ancak parfümler de aslında tümüyle yapay değildirler; tüm parfümler çeşitli güzel kokulu bitkilerin özlerinden yararlanılarak yapılır. Kısacası, insanoglu, elindeki tüm akıl ve teknolojiye karşın, bitkilerin ya da ağaçların sahip olduğu güzel koku üretme yeteneğine sahip değildir.

Ağaç, mükemmel ve üstün bir akıl, sonsuz bilgi ve yeteneğe sahip bir Yaratıcı tarafından özel olarak tasarlanmıştır. Amacı insanlara meyve sunmaktır ve bu zor işi tarihin başından bu yana büyük bir başarı ile yerine getirmektedir. Kötü bir tadı olan, kahverengi toprağın içinden dünyanın en lezzetli ve güzel kokulu yiyeceklerini çıkarır. Çünkü Allah, onu o iş için yaratmıştır. Kur'an'da bu konuda şöyle denir:

Ölü toprak kendileri için bir ayettir; biz onu dirilttik, ondan taneler çıkarttık, böylelikle ondan yemekte dirler. Biz, orada hurmalıklardan ve üzüm-bağlarından bahçeler kıldık ve içlerinde pınarlar fışkırttık. Onun ürünlerinden ve kendi ellerinin yaptıklarından yemeleri için. Yine de şükretmiyorlar mı? (Yasin Suresi, 33-35)

Bir başka ayette ise şöyle denir:

Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. Ve birbiri üstüne dizilmiş tomurcuk yüklü yüksek hurma ağaçları da. Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (ölümden sonra) diriliş de böyledir. (Kaf Suresi, 9-11)

Bilindiği gibi, inkarcılar doğadaki tüm canlıları evrim teorisi ile açıklamaya çalışırlar. Bir evrimciye nasıl olup

da ağaçların böylesine bir akla ve yeteneğe sahip olduklarını, neden insanlar için besin ürettiklerini sorarsanız, size yalnızca "tesadüfen böyle olmuş" cevabını verecektir. Oysa tesadüf bir safsatadan başka bir şey değildir. Hiçbir tesadüf insanın lezzet kavramını bilemez, hiçbir tesadüf insanın hoşuna giden kokuları üretemez. Hiçbir tesadüf insan vücuduna mevsimlere uygun vitamin vermeyi ayarlayamaz...

Tesadüfler her zaman hata ve karmaşa doğurur. Bunu bir örnekle açıklayabiliriz. Tesadüfen güzel koku elde etmek için bir deney yaptığımızı düşünelim. Büyük bir kabın içine toprak dolduralım. Bu toprağa doğadaki çeşitli "malzeme"lerden eklemeler yapalım; hayvan dışkısı, bitki parçacıkları gibi. Bunun üzerine de çeşitli kimyasal karışımlar dökelim. Kabı kapatıp bekleyelim. Birkaç gün sonra kabı açtığınızda kesinlikle hayatınızda duyduğunuz en kötü kokulardan birisiyle karşılaşsınız. Bu deneyin ne kadar farklı versiyonlarını denerseniz deneyin, hep birbirinden kötü kokular elde edersiniz.

Güzellik, estetik ve temizlik kendiliğinden oluşmazlar. Ancak bir akıl sayesinde oluşurlar, özel olarak var edilmeleri gerekir.

Tüm yediklerimiz ve onlardan lezzet almamızı sağlayan bedenimizi Allah; özel bir yaratışla yaratmıştır. Allah'ın isimlerinden biri "Rezzak", yani rızık verendir ve hepsi ayrı birer mükemmellikte yaratılmış olan tüm rızıkları bize veren de O'dur. Buna karşı insanın ne yapması gerektiği Kuran'da şöyle belirtilir:

... Rabbinizin rızıkından yiysin ve O'na şükredin...
(Sebe Suresi, 15)

BİLİM ADAMLARI ALLAH'IN DELİLLERİNİ TASDİK EDİYOR

Kitabın önceki sayfalarında incelediğimiz bilgiler, evrenin bilim yoluyla keşfedilen özelliklerinin Allah'ın varlığına işaret ettiklerini gösterdi. Bilim yoluyla vardığımız sonuç, evrenin bir Yaratıcısı olduğu ve bu Yaratıcı'nın çok üstün bir güç, akıl ve bilgiye sahip olduğudur. Bu Yaratıcı'yı tanımamızda bize din yol gösterir. Bu nedenle bilimin, dinin haber verdiği gerçekleri daha detaylı görmek ve incelemek için kullanacağımız bir yöntem olduğunu söylemek mümkündür. Oysa bugün bilim adına ortaya çıkan insanların bir bölümü çok farklı bir düşünceye sahiptirler. Onlara göre bilimsel bulgular Allah'ın yaratmasını göstermezler. Aksine bilimsel verilerden yola çıkarak Yaratıcı'nın varlığına ulaşamayacağını söyleyerek ateist bir bilim anlayışını geliştirmişlerdir. Dolayısıyla bilim ile dinin birbirleriyle çatışan iki bilgi kaynağı olduğunu iddia ederler.

Özellikle 1859'da Charles Darwin'in evrim teorisini ileri sürmesi ile, materyalist dünya görüşüne sahip olan çevreler, dine karşı alternatif olarak gördükleri bu teoriyi ideolojik olarak savunmaya geçtiler. Zira evrim teorisi canlılığın bir Yaratıcı tarafından değil de tesadüfi olduğu iddiasındaydı. Böylelikle evrim teorisine sarılarak dinin bilim ile çatıştığı ileri sürüldü. İngiliz araştırmacılar Michael Baigent, Richard Leigh ve Henry Lincoln, bu konuda şöyle derler:

Darwin'den bir buçuk yüzyıl önce, bilim dinden ayrı değildi; aksine onun bir parçasıydı ve nihai amacı da ona hizmet etmekte... Ama Darwin'in zamanındaki bilim, o zamana dek taşımakta olduğu bu anlamdan koparıldı ve kendisini dine karşı mutlak bir rakip ve alternatif bir anlam olarak tanımladı. Artık insanlık, bu ikisi arasında bir seçim yapmaya zorlanacaktı.¹⁴

Din ile bilim arasındaki söz konusu ayırım, başta da belirttiğimiz gibi tamamen ideolojik bir ayırımdı. Materyalizme iman edercesine bağlanan bazı bilim adamları, evrenin bir yaratıcısı olmadığını ispatlamak için kendilerini şartlandırdılar ve bu yönde çeşitli teoriler ürettiler. Evrim teorisi, bunların en ünlüsü ve en önemlisiydi. Aynı şekilde astronomi konusunda da "kararlı durum teorisi" ya da "kaos teorisi" gibi kuramlar geliştirildi. Ancak bilimin bizzat kendisi, önceki bölümlerde de incelediğimiz gibi, yaratılışı inkar eden bu kuramları birer birer çökertti.

Bugün bu kuramlara hala sadık kalarak inkarda direnen bilim adamları, kendilerini Allah'a inanmamak için şartlandırmış, dogmatik ve bağnaz kişilerdir. Ünlü İngiliz zoolog ve evrimci D. M. S. Watson, kendisinin ve diğer meslektaşlarının evrimi neden kabul ettiklerini açıklarken, bu dogmatizmi şöyle itiraf eder:

Evrim teorisinin yaygın kabul gören bir teori olmasının nedeni, bu teoriyi ispatlayacak yeterli delilin var olması değil, ancak diğer alternatifin yani doğaüstü yaratılışın tümüyle kabul edilemez olmasıdır.¹⁵

Watson'ın "doğaüstü yaratılış" sözüyle kastettiği, Allah'ın yaratışıdır. Söz konusu bilim adamı, görüldüğü gibi bunu "kabul edilemez" bulmaktadır. Neden? Bilim

öyle söylediği için mi? Hayır, aksine bilim yaratılışın doğruluğunu ispatlamaktadır. Watson'ın bunu kabul edilemez saymasının tek nedeni, Allah'ın varlığını inkar etmek için kendisini şartlandırmış olmasıdır. Diğer tüm evrimciler de bu durumdadırlar.

Evrimciler ise bilime değil, materyalist felsefeye bağlıdırlar ve bilimi de bu felsefeye uydurabilmek için çarpıtmaktadırlar. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve açık sözlü bir evrimci olan Richard Lewontin, bu somut gerçeği şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizmle olan a priori bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.¹⁶

Öte yandan, bu dogmatik materyalist grubun karşısında, tarihte olduğu gibi bugün de Allah'ın varlığını tasdik eden, hatta bilimi Allah'ı tanımanın bir yolu olarak gören bilim adamları vardır. Özellikle ABD'de giderek gelişen "Creationism" (Yaratılışçılık) ya da "Intelligent Design" (Bilinçli Dizayn) akımları, canlıları Allah'ın yaratıldığını bilimsel ispatlarla ortaya koyuyorlar.

Bu ise bizlere bilim ve dinin birbirleriyle çelişen iki bilgi kaynağı olmadığını, aksine bilimin din tarafından verilen mutlak gerçekleri doğrulayan bir yöntem olduğunu gösterir. Din-bilim çatışması, belki sadece ilahi kaynakların içine hurafeler katmış olan bazı dinler için geçerli olabilir. Ancak Allah'ın saf vahyine dayanan İslam

için geçerli olamaz. Kaldı ki İslam, bilimi özellikle teşvik etmekte ve evrenin araştırılmasını, Allah'ın yaratışının incelenmesinin bir yöntemi olduğunu haber vermektedir. Aşağıdaki Kuran ayetinde Allah buna işaret eder:

Üzerlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz onu nasıl bina ettik ve nasıl süsledik? Onun hiçbir çatlağı yok. Yeri de nasıl döşeyip yaydık? Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten nice bitkiler bitirdik. Ve gökten mübarek su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. Ve birbiri üzerine dizilmiş tomurcuk yüklü yüksek hurma ağaçları da. (Kaf Suresi, 6-7, 9-10)

Yukarıdaki ayetlerde de görüldüğü gibi Kuran'da, daima insanları düşünmeye, akletmeye, içinde yaşadıkları dünya ile ilgili herşeyi araştırmaya teşvik edilir. Çünkü bilim, dini destekler, insanı cahillikten kurtarıp daha bilinçli düşünmeye sevkeder; kişinin düşünce dünyasını genişletip kainatta açıkça görülen Yaratıcı'nın izlerini kavramasına yardımcı olur. Yüzyılımızın en büyük dehası sayılan ve Allah'a inanan Albert Einstein "Derin bir imana sahip olmayan gerçek bir bilim adamı düşünemiyorum. Bu durum şöyle ifade edilebilir:

"Dinsiz bir bilime inanmak imkansızdır" diyerek bilimin dine olan desteğini dile getirmiştir.¹⁸

Modern fiziğin kurucusu Max Planck ise şöyle demiştir:

Hangi alanda olursa olsun bilimle ciddi şekilde ilgilenen herkes, bilim mabedinin kapısındaki şu yazıyı okuyacaktır: "İman et." İman, bilim adamının vazgeçemeyeceği bir özelliktir.¹⁷

Alman fizikçi Max Planck

Sir Isaac Newton

21. yüzyıla girerken, modern fizikçilerin büyük bir çoğunluğu da, yaratılış gerçeğini kabul etmektedir. David Daryling şöyle der:

Zaman yoktu, uzay yoktu. Madde ve enerji yoktu. Hiçbir şey yoktu. En küçük bir nokta, bir boşluk bile yoktu. Bu yokluktan olağanüstü küçücük bir kıpırtı belirdi. Ufacık bir titreme. Hafif bir dalgalanma, belli belirsiz bir girdap. Bu kozmik kutunun kapağı açıldı ve altından yaratılış mucizesinin filizleri belirdi.¹⁹

Bunların yanında, farklı pek çok bilim dalının kurucularının hemen hemen hepsinin Allah'a ve kutsal kitaplarına inanan kimseler oldukları bilinmektedir. Tarihteki en büyük fizikçiler arasında yer alan Newton, Faraday, Kelvin ve Maxwell söz konusu bilim adamlarına örneklerdir.

Ünlü fizikçi Isaac Newton'un yaşadığı dönemde bilim adamları, dünya üzerindeki cisimlerin ve gezegenlerin hareketlerinin farklı kanunlarla açıklanabileceğine inanıyorlardı. Newton ise, dünya ve uzayın Yaratıcısının tek

olduğunu, dolayısıyla aynı kanunlarla açıklanması gerektiğini savunuyordu. Bu önemli görüşünü de kitabında şöyle açıklıyordu:

Güneşin, gezegenlerin ve kuyruklu yıldızların bu mükemmel sistemi, ancak güçlü ve akıllı bir varlığın kontrolü ve hakimiyeti ile ilerleyebilir.²⁰

Fiziksel astronominin kurucusu ve inançlı bilim adamlarının parolası olan "Allah yarattığı herşeyde kendini gösterir" fikrini ortaya atan ilk bilim adamı olan Johannes Keppler, kitaplarından birinde Allah'a olan samimi inancını şöyle dile getirmiştir:

Bizler Allah'a muhtaç, aciz kullar olarak, kendi aklımıza göre Allah'ın aklının büyüklüğünü ve yüceliğini görmeli ve O'na teslim olmalıyız.²¹

Oxford Üniversitesi fizik profesörlerinden Robert Mattheus, 1992'de yazmış olduğu ve DNA moleküllerini Allah'ın yarattığını anlattığı kitabında aynı gerçeği şöyle ifade ediyor:

Bütün bu işlemler, mükemmel bir harmoniyle tek bir hücreden canlı bir bebeğe; daha sonra küçük bir çocucağa, nihayet yetişkin bir insana kadar süregelir. Bütün bu olaylar, biyolojinin bütün safhalarında görüldüğü gibi ancak bir mucize ile açıklanabilir. Nasıl olur da böylesine mükemmel ve kompleks bir organizma, bu kadar basit ve küçük bir hücreden ortaya çıkabilir? Küçücük bir (i) harfinin üstündeki noktadan da küçük bir hücreden, muhteşem bir İNSAN yaratılır? Bu, mucizeden başka birşey değildir.²²

Bilimsel metodun kurulmasında önemli rolü olan bilim adamlarından Francis Bacon'un sözleri de onun Allah inancının göstergesidir:

Hataya düşmemizi engellemek için üzerinde durulması gereken iki yol göstericimiz var; Birincisi Allah'ın vahyi olan Kutsal Kitap, ikincisi ise Allah'ın gücünü ifade eden yaratılmışlar.²³

Yapılmış olan her iş yapanın gücünü ve becerisini ortaya çıkarır; o zaman tüm bunlar Allah'ın işidir; yapan varlığın herşeyi yapabilecek güçte olduğunu ve aklını gösterir; dünya Allah'ın bir ürünüdür.²⁴

Allah'ın Kainatı yoktan var ettiğini kabul eden ve hayatlarında bu yönleriyle tanınan bilim adamlarından bir kısmı da şunlardır:

Robert Boyle (modern kimyanın kurucusu.)

Iona William Petty (istatistik ve modern ekonomi çalışmalarıyla tanınırdı.)

Michael Faraday (bütün zamanların en büyük fizikçilerinden biri.)

Gregory Mendel (genetiğin babası, genetik bilimindeki buluşlarıyla Darwinizm'i geçersiz kıldı.)

Louis Pasteur (bakteriyolojinin aklı gelen en büyük ismi, Darwinizm'e karşı savaş açmıştı.)

John Dalton (atom kuramının kurucusu.)

Blaise Pascal (en önemli matematikçilerden.)

John Ray (İngiliz doğa tarihinin en önemli ismi.)

Nicolaus Steno (yer katmanlarını inceleyen ünlü bir stratigraf.)

Sir Charles Bell (beynin ve sinir sisteminin haritasını ilk defa çizen.),

Jean Henry Fabre (modern entomolojinin kurucusu.)

BİLİMSEL GERÇEKLER VE KURAN MUCİZESİ

Allah bundan 14 asır önce insanlara Kuran'ı göndermiştir. Kuran bir bilim kitabı değildir. Ancak içeriğinde birtakım bilimsel açıklamalar yer alır. Bu açıklamalar, hiçbir zaman modern bilimin bulgularıyla çelişmemiştir. Aksine, ancak 20. yy. teknolojisiyle keşfedilen bazı gerçekler, 14 yüzyıl evvel Kuran tarafından bildirilmiştir. Bu da bize, Kuran'ın Allah'ın varlığını bildiren en önemli delillerden biri olduğunu, açıkça gösterir.

Kuran Gözüyle Evrene Bakış

Evrenin Varoluşu

Kuran-ı Kerim'de evrenin ortaya çıkışı şöyle açıklanır:

O gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yarattandır... (En'am Suresi, 101)

Kuran'da verilen bu bilgi, çağdaş bilimin bulgularıyla tam bir uyum içindedir. Bugün astrofiziğin ulaştığı kesin sonuç, tüm evrenin madde ve zaman boyutlarıyla birlikte, bir sıfır anında, büyük bir patlamayla var olduğudur. "Büyük Patlama", orijinal adıyla "Big Bang" teorisi, tüm evrenin yaklaşık 15 milyar yıl önce tek bir noktanın patlamasıyla yokluktan meydana geldiğini kanıtlamıştır. Büyük Patlama teorisi bugün evrenin varoluşu ve başlangıcı konusunda bütün bilim çevreleri tarafından ortak kabul gören yegane bilimsel açıklamadır.

Big Bang'den önce madde diye bir şey yoktur. Madenin, enerjinin, hatta zamanın dahi bulunmadığı, tamamen metafizik olarak tanımlanabilecek bir yokluk ortamında madde, enerji ve zaman yaratılmıştır. Modern fiziğin ortaya koyduğu bu büyük gerçek, Kuran'da bize 1400 yıl önceden haber verilmektedir.

Astronomi biliminin henüz gelişmemiş olduğu bir dönemde, 14 asır önce indirilen Kuran-ı Kerim'de evrenin genişlediğinden şöyle bahsedilir:

Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz (onu) genişleticiyiz. (Zariyat Suresi, 47)

Ayette geçen "gök" kelimesi Kuran'ın pek çok yerinde uzay ve evren anlamında kullanılır. Burada da bu anlamda kullanılmıştır. Yani Kuran'da, evrenin genişleyici olduğu bildirilmiştir. Bilimin bugün varmış olduğu sonuç da Kuran'da bildirilenle aynıdır.

Yüzyılımızın başlarına dek bilim dünyasında hakim olan tek görüş, "evrenin durağan bir yapıya sahip olduğu ve sonsuzdan beri süregeldiği" şeklindeydi. Ancak, günümüz teknolojisi sayesinde gerçekleştirilen araştırma, gözlem ve hesaplamalar evrenin bir başlangıcı olduğunu ve sürekli olarak "genişlediğini" ortaya koydu.

Bu gerçek, 1929 yılında gözlemsel olarak da ispatlandı. Amerikalı astronom Edwin Hubble kullandığı dev teleskopla gökyüzünü incelerken yıldızların ve galaksilerin sürekli olarak birbirlerinden uzaklaştıklarını keşfetti. Herşeyin sürekli olarak birbirinden uzaklaştığı bir evren ise, sürekli "genişleyen" bir evren anlamına gelmekteydi. Evrenin genişlemekte olduğu, ilerleyen yıllardaki gözlemlerle de kesinlik kazandı.

Ancak bu gerçek, henüz hiçbir insan tarafından bilinmezken, Kuran'da asırlar önce açıklanmıştı. Çünkü Kuran, tüm evrenin yaratıcısı ve hakimi olan Allah'ın sözüdür.

"Göklerle Yer"in Birbirinden Ayrılması

Göklerin yaratılışı konusundan bahseden bir başka ayet ise şöyledir:

O inkar edenler görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı? (Enbiya Suresi, 30)

Ayetin "birbiriyle bitişik" olarak tercüme edilen "ratk" kelimesi, Arapça sözlüklerde "birbiriyle içiçe, ayrılmaz durumda, kaynaşmış" anlamlarına gelir. Yani tam bir bütün oluşturan iki maddeyi tanımlamak için bu kelime kullanılır. Ayette geçen "ayırdık" ifadesi ise Arapça "fatk" fiilidir ki, bu fiil "ratk" halindeki bir nesneyi yarıp, parçalayıp dışarı çıkması anlamına gelir. Örneğin tohumun filizlenerek topraktan dışarı çıkması Arapça'da bu fiille ifade edilir.

Şimdi ayete tekrar bakalım. Ayette göklerle yerin birbiriyle bitişik yani "ratk" durumunda olduğu bir durumdan bahsediliyor. Ardından bu ikisi "fatk" fiili ile ayrılıyorlar. Yani biri diğerini yararak dışarı çıkıyor. Gerçekten de Big Bang'in ilk anını hatırladığımızda, tek bir noktanın evrenin tüm maddesini içerdiğini görüyoruz. Yani herşey, hatta henüz yaratılmamış olan "gökler ve yer" bile bu noktanın içinde, "ratk" halindedir. Ardından bu nokta şiddetle patlıyor ve bu yolla maddeler "fatk" oluyorlar...

*Özen içinde yollar
ve yörüngelerle donatılmış
göğe andolsun...
(Zariyat Suresi, 7)*

Ayette geçen ifadeleri bilimsel bulgularla karşılaştırdığımızda tam bir uyum içinde olduklarını görüyoruz. 14 asır önce haber verilmiş olan bu bulguların bilimsel olarak ortaya konması ise ancak 20. yüzyılda mümkün olmuştur.

Yörüngeler

Kuran'da Güneş ve Ay'dan bahsedilirken her birinin belli bir yörüngesi olduğu şöyle vurgulanır:

Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur; her biri bir yörüngede yüzüp gitmektedirler.
(Enbiya Suresi, 33)

Güneş'in sabit olmadığı, belli bir yörüngede yol almakta olduğu, bir başka ayette de şöyle bildirilmektedir:

Güneş de, kendisi için (tespit edilmiş) olan bir karar yerine doğru akıp gitmektedir. Bu üstün ve güçlü olan, bilen (Allah'ın) takdiridir. (Yasin Suresi, 38)

Kuran'da bildirilen bu gerçekler, ancak çağımızdaki astronomik gözlemlerle anlaşılmıştır. Astronomi uzmanlarının hesaplarına göre Güneş, Solar Apex adı verilen bir yörünge boyunca Vega Yıldızı doğrultusunda saatte 720 bin km.'lik muazzam bir hızla hareket etmektedir. Bu, kabaca bir hesapla, Güneş'in günde 17 milyon 280 bin km. yol katettiğini gösterir. Güneş'le birlikte onun çekim sistemi içindeki tüm gezegenler ve uyduları da aynı mesafeyi katederler. Ayrıca, evrendeki tüm yıldızlar da buna benzer planlı bir harekete sahiptirler.

Tüm evrenin bu şekilde yörüngelerle donatılmış olduğu, yine Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

Özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış' göğe andolsun. (Zariyat Suresi, 7)

Evrende yaklaşık 200 milyar galaksi mevcuttur ve her galakside ortalama 200 milyar yıldız bulunur. Bu yıldızların pek çoğunun gezegenleri, bu gezegenlerin de uyduları vardır. Tüm bu gök cisimleri çok ince hesaplarla saptanmış yörüngelere sahiptir. Ve milyonlarca yıldır her biri kendi yörüngesinde diğerleriyle kusursuz bir uyum ve düzen içinde akıp gitmektedir. Bunların dışında pek çok kuyruklu yıldız da kendisi için tespit edilmiş olan yörüngede yüzüp gider. Bu hareketleri esnasında hiçbir gök cismi bir diğeriyle çarpışmaz, yolları kesişmez.

Elbette, Kuran'ın indirildiği dönemde insanlık, günümüzdeki gibi gelişmiş bir teknolojiye sahip değildi. Ancak o çağda indirilmiş olan Kuran-ı Kerim'de bu gerçek bizlere açıkça haber verilmiştir; çünkü Kuran, Allah'ın sözüdür.

Demirdeki Sır

Demir, Kuran'da dikkat çekilen elementlerden biridir. Kuran'ın "Hadid", yani "Demir" adlı suresinde şöyle buyrulur:

... Ve kendisinde çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik...
(Hadid Suresi, 25)

Ayette, demir için özel olarak kullanılan "indirme" kelimesi, mecazi olarak insanların hizmetine verilme anlamında düşünülebilir. Fakat kelimenin, "gökten fiziksel olarak indirme" şeklindeki gerçek anlamı dikkate alındı-

ğında, ayetin çok önemli bir bilimsel mucize içerdiği görülmektedir.

Çünkü modern astronomik bulgular, Dünyamız'daki demir madeninın dış uzaydaki dev yıldızlardan geldiğini ortaya koymuştur.

Evrende ağır metaller, büyük yıldızların çekirdeklerinde üretilir. Güneş Sistemimiz ise demir elementini kendi bünyesinde üretebilecek bir yapıya sahip değildir. Demir ancak Güneş'ten çok daha büyük yıldızlarda birkaç yüz milyon dereceye varan sıcaklıklarda oluşabilmektedir. Nova veya süpernova olarak adlandırılan bu yıldızlardaki demir miktarı belli bir oranı geçince, artık yıldız bunu taşıyamaz ve patlar. Bu patlama sonucu, içinde demir bulunan gök taşları uzaya dağılır ve bir gök cisminin çekimine yakalanıp çarpına kadar boşlukta dolaşır.

Tüm bunlardan anlaşılacağı gibi demir madeni Dünya'da oluşmamış, gök taşları vasıtasıyla süpernovalardan taşınarak, aynen ayette bildirildiği şekilde "dünyaya indirilmiştir". Bilginin Kuran'ın indirilmiş olduğu 7. yüzyılda bilimsel olarak tespit edilemeyeceği ise açıktır. Ancak bu gerçek, herşeyi sonsuz bilgisiyle kuşatan Allah'ın sözü olan Kuran'da yer almaktadır.

Bunun yanısıra içinde demirden bahsedilen Hadid Suresi'nin 25. ayeti oldukça ilginç iki matematiksel şifre içermektedir:

"El-Hadid" Kuran'ın 57. suresidir. "El hadid" kelimesinin Arapça'daki sayısal değeri, yani ebcedi hesaplandığında karşımıza çıkan rakam da aynıdır: "57"

Sadece "hadid" kelimesinin sayısal değeri 26'dır. 26 sayısı ise demirin atom numarasıdır.

Yağmurlar

Yağmur Dünya üzerindeki hayatın devamı için gerçekten en önemli faktörlerden birisidir. Bir bölgedeki canlılığın devamı için de yağmur şarttır. Kuran, insan dahil tüm canlılar için bu denli önem taşıyan yağmurlardan çeşitli ayetlerde söz eder. Dahası, yağmurların oluşumu, miktarları ve etkileri konusunda önemli bilgiler verir.

Yağmurdaki Ölçü

Kuran'da yağmur hakkında verilen bilgilerden biri tanesi de, yağmurun belli bir ölçü ile indirildiğidir. Zuhur Suresi'nde şöyle buyrulur:

Ki O, belli bir miktar ile gökten su indirdi de, onunla ölü bir memleketi 'diriltti (ve her yanına hayat) yaydı'; siz de böyle (kabrilerinizden dirilti) çıkarılacaksınız. (Zuhur Suresi, 11)

Yağmurdaki bu ölçü de, yine çağımızdaki araştırmalarla tespit edilmiştir. Ölçümlere göre, yeryüzünde bir saniyede 16 milyon ton su buharlaşmaktadır. Bir yılda bu miktar 505 trilyon tona ulaşır. Bu, aynı zamanda bir yılda Dünya'ya yağan yağmur miktarıdır. Yani su, sürekli bir denge içinde, "bir ölçüye göre" dönüp durmaktadır.

Eğer bu miktarda en küçük bir değişiklik bile olsa, kısa bir zaman sonra büyük bir ekolojik dengesizlik ortaya çıkacak ve bu da hayatın sonunu getirecektir. Fakat hiçbir zaman böyle olmaz; yağmur, Kuran'da bildirildiği gibi, yeryüzüne her sene aynı miktarda inmeye devam eder.

Yağmurun Oluşumu

Yağmur üç evreden geçerek oluşur: Önce rüzgar yoluyla yağmurun "hammaddesi" havalanır. Ardından bulutlar meydana gelir ve en son olarak da yağmur damlacıkları ortaya çıkar.

Kuran'da yağmurun oluşumu ile ilgili aktarılanlar ise, tam da bu süreçlerden söz etmektedirler. Bir ayette bu oluşum hakkında şöyle bir bilgi verilir:

Allah, rüzgarları gönderir, böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp-dağıtır ve onu parça parça kılar; nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonunda kendi kullarından dilediğine verince,

hemen sevince kapılıverirler. (Rum Suresi, 48)

Şimdi ayette ifade edilen üç evreyi teknik olarak inceleyelim.

I. EVRE: "Allah rüzgarları gönderir..."

Okyanuslardaki köpüklenme ile oluşan sayısız hava kabarcığı sürekli ortaya çıkmakta ve su zerrecikleri sürekli olarak gökyüzüne fırlamaktadır. Tuzca zengin olan bu zerrecikler daha sonra rüzgarlarla taşınır ve atmosferde yukarılara doğru yol alırlar. Aerosol adı verilen bu küçük parçacıklar "su tuzağı" adı verilen bir mekanizmayla yine denizlerden yükselen su buharını kendi çevrelerinin-

*Sizin için gökten su indiren
O'dur, içecek ondan, ağaç
ondandır (ki) bayvanlarınızı
onda otlatmaktasınız.. Onunla
sizin için ekim, zeytin,
burmalıklar, üzümler ve
meyvelerin her türüsünden
bitirir. Şüphesiz bunda,
düşünebilen bir topluluk için
ayetler vardır.
(Nabl Suresi, 10-11)*

de minik damlalar halinde toplayarak bulut damlalarını oluştururlar.

2. EVRE: "...böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp dağıtır ve onu parça parça kılar..."

Tuz kristallerinin ya da havadaki toz zerreciklerinin etrafında yoğunlaşan su buharı sayesinde bulutlar oluşur. Bunların içindeki su damlacıkları çok küçük olduklarından (0.01 ile 0.02 mm çapında) havada asılı kalırlar ve göğe yayılırlar. Böylece gök bulutlarla kaplanır.

3. EVRE: "...nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün."

Tuz kristallerinin ve toz zerreciklerinin etrafında biraraya gelen su parçacıkları iyice yoğunlaşarak yağmur damlalarını oluştururlar. Böylece havadan daha ağır bir konuma gelen damlalar buluttan ayrılarak yağmur biçiminde yere düşmeye başlarlar.

Görüldüğü gibi yağmurun oluşumundaki her aşama, Kuran ayetlerinde bildirilmektedir. Üstelik bu aşamalar doğru sıralama ile açıklanmıştır.

Yağmurun oluşumu ile ilgili olarak başka bir ayette şu bilgiler verilmektedir:

Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir, onu dilediğine isabet ettirir de, dilediğinden onu çevirir; şimşeginin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir. (Nur Suresi, 43)

Bulut tipleri üzerinde araştırma yapan bilim adamları yağmurun oluşumu ile ilgili şaşırtıcı sonuçlarla karşı-

laşmışlardır. Yağmur bulutları belirli bir sistem ve aşamalar dahilinde oluşmakta ve şekillenmektedir. Yağmur bulutlarından biri olan cumulonimbus türü bulutların oluşum aşamaları bilimsel olarak şöyledir:

1. AŞAMA, Sürülme: Bulutlar rüzgarlar tarafından buldukları yerden itilirler yani sürülür.

2. AŞAMA, Birleşme: Rüzgar tarafından itilen bu küçük boyuttaki bulutlar (cumulus) sürüklendikleri yerde birleşip yeni büyük bulutları oluşturur.²⁵

3. AŞAMA, Yığılma: Küçük bulutlar birleştikten sonra büyük bulutun içindeki çekiş kuvveti yukarı doğru artar. Bulutun merkezindeki yukarı çekiş kuvveti kenarlarındaki çekişten daha güçlüdür. Bu yukarı çekişler bulutun gövdesinin dikey olarak büyümesine neden olur. Böylece bulutlar yukarıya doğru genişleyerek üst üste yığılım olur. Bu, dikey olarak büyümüş bulutun gövdesinin atmosferin daha serin yerlerine doğru uzamasına neden olur. İşte bu noktada atmosferin serin bölgelerinde bulutta su ve dolu damlaları büyümeye başlar.

Bu aşamaların sonucunda, su ve dolu damlaları -yukarı çekiş gücünün onları destekleyemeyeceği kadar ağırlaştıkları zaman da bulutlardan yağmur, dolu vs. şeklinde düşmeye başlarlar.²⁶

Unutmamak gerekir ki meteorologlar bulut oluşumu, yapısı ve fonksiyonu ile ilgili detayları gelişmiş ekipmanlar (uçak, uydu, bilgisayar vs.) kullanarak yakın zamanda öğrenmişlerdir. Görülen odur ki, Allah bu ayetlerinde de bize 1400 sene öncesinde bilinmesi mümkün olmayan bir bilgi vermiştir.

İnsanın Doğumu

Kuran'da insanlar imana çağırılırken oldukça farklı konulardan bahsedilir. Allah, kimi zaman gökleri, kimi zaman yeryüzünü, bazen hayvanları ve bitkileri insana delil gösterir. Yine birçok ayette insanın bizzat kendi yaratılışına dönüp bakması öğütlenir. İnsanın nasıl yeryüzüne geldiği, hangi aşamalardan geçtiği ve temel maddesinin ne olduğu sık sık hatırlatılır. Örneğin bir ayette şöyle denir:

Sizleri Biz yarattık, yine de tasdik etmeyecek misiniz? Şimdi (rahimlere) dökmekte olduğunuz meniye gördünüz mü? Onu sizler mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratıcı Biz miyiz? (Vakıa Suresi, 57-59)

İnsanın yaratılışı ve bunun mucizevi özelliği, daha pek çok ayette vurgulanır.

- 1) İnsan, meni sıvısının tamamından değil, aksine çok küçük bir parçasından (spermadan) yaratılır.
- 2) Bebeğin cinsiyetini erkek belirler.
- 3) İnsan embriyosu ana rahmine adeta bir sülük gibi yapışır.
- 4) İnsan ana rahminde üç karanlık bölge içinde gelişir.

Kuran'ın indirildiği yüzyılda da insanlar elbette doğumun temel maddesinin cinsel ilişki sonrasında erkekten gelen meni ile ilgili olduğunu biliyorlardı. Çocuğun ortalama 9 ayda doğduğu da rahatlıkla gözlemlenen, bilmek için araştırma gerektirmeyen bir konu idi. Ancak yukarıda sıraladığımız bilgiler o devrin insanının bilgi seviyesinin çok üstündeydi. Bunlar, ancak 20. yüzyıl bilimi tarafından keşfedildi.

Rahime Asılıp Tutunan "Alak"

Erkekten gelen sperm ve kadındaki yumurta birleştiğinde, doğacak bebeğin ilk özü de oluşmuş olur. Biyolojide "zigot" olarak tanımlanan bu tek hücre, hiç zaman yitirmeden bölünerek çoğalacak ve giderek küçük bir "et parçası" haline gelecektir.

Ancak zigot bu büyümesini boşlukta gerçekleştirmez. Rahim duvarına asılıp tutunur. Sahip olduğu uzantılar sayesinde toprağa yerleşen kökler gibi, buraya yapışır. Bu bağ sayesinde de, gelişimi için ihtiyaç duyduğu maddeleri annenin vücudundan emebilir.²⁷

İşte burada çok önemli bir Kuran mucizesi ortaya çıkmaktadır. Allah Kuran'da, anne rahmine tutunarak gelişmeye başlayan zigottan söz ederken, "alak" kelimesini kullanmaktadır:

Anne karnında, tam ayetlerde tarif edildiği gibi bir gelişme gerçekleşir. Önce embriyodaki kıvrıkdak doku kemikleşir. Daha sonra ise kas hücreleri kemiklerin etrafındaki dokudan seçilerek biraraya gelir ve bu kemikleri sarar.

Yaratan Rabbin adıyla oku. O, insanı bir "alak"tan yarattı. Oku, Rabbin en büyük kerem sahibidir. (Alak Suresi, 1-3)

"Alak" kelimesinin Arapça'daki anlamı ise, "bir yere asılıp tutunan şey" demektir. Hatta kelime asıl olarak deriye yapışarak oradan kan emen sülükler için kullanılır.

Kuşkusuz, anne karnında gelişmekte olan zigotu bu özelliğiyle tarif eden bir kelime kullanılması, Kuran'ın Alemlerin Rabbi olan Allah katından indirildiğini bir kez daha ispatlamaktadır.

Kemiklerin Kasla Sarılması

Kuran ayetlerinde haber verilen bir diğer önemli bilgi ise, insanın anne rahmindeki oluşum aşamalarıdır. Ayetlerde, anne karnında önce kemiklerin oluştuğu, daha sonra ise kasların ortaya çıkarak bu kemikleri sardığı haber verilmektedir:

Anne karnında gelişimini tamamlayan bebeğin kemikleri belli bir dönem sonra kaslarla sarılmaktadır.

Sonra o su damlasını bir alak (hücre topluluğu) olarak yarattık; ardından o alak'ı bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratılışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (Müminun Suresi, 14)

Mikroskobik incelemeler göstermektedir ki, anne karnında, tam ayetlerde tarif edildiği gibi bir gelişme gerçekleşir. Önce embriyodaki kıkırdak doku kemikleşir. Daha sonra ise kas hücreleri kemiklerin etrafındaki dokudan seçilerek biraraya gelir ve bu kemikleri sarar.

Bu durum, "Developing Human" yani "Gelişen İnsan" adlı bilimsel bir yayında şöyle tarif edilmektedir:

6. haftada kıkırdaklaşmanın devamı olarak ilk kemikleşme köprücük kemiğinde ortaya çıkar. 7. hafta sonunda uzun kemiklerde de kemikleşme başlamıştır. Kemikler oluşmaya devam ederken kas hücreleri kemiği çevreleyen dokudan seçilerek kas kitlesini meydana getirirler. Kas dokusu bu şekilde kemiğin etrafında ön ve arka kas gruplarına ayrılır.²⁸

Kısacası insanın Kuran'da tarif edilen oluşum aşamaları, modern embriyolojinin bulgularıyla tam bir uyum içindedir.

Bebeğin Rahimdeki Üç Evresi

Kuran'da insanın anne karnında üç aşamalı bir yaratılışla yaratıldığı bildirilmektedir:

... Sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz

olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz? (Zümer Suresi, 6)

Dikkat edilirse, ayette, insanın anne karnında, birinden diğerine farklılaşan üç ayrı evrede meydana geldiğine işaret edilmektedir.

Bugün tıp fakültelerinde ders kitabı olarak okutulan bütün embriyoloji kitaplarında bu konu en temel bilgiler arasında yer alır. Örneğin, embriyoloji hakkında temel başvuru kitaplarından biri olan "Basic Human Embryology" isimli kaynakta bu gerçek şöyle ifade edilmektedir:

Rahimdeki hayat 3 EVREDEN oluşur; preembriyonik (ilk 2,5 hafta), embriyonik (8. haftanın sonuna kadar), ve fetal (8. haftadan doğuma kadar).²⁹

Tıp dilinde "trimester" yani "üç dönem" olarak da tanımlanan bu evreler bebeğin farklı gelişim aşamalarını içerir. Bu üç gelişim safhasının belli başlı özellikleri kısaca şöyledir:

- Preembriyonik evre:

Yaygın olarak "1. trimester" olarak anılan bu ilk evrede zigot bölünerek çoğalır, bir hücre kitlesi haline geldikten sonra kendini rahim duvarına gömer. Hücreler çoğalmaya devam ederken 3 tabaka halinde organize olurlar.

- Embriyonik evre:

"2. trimester" olarak da tanımlanan ikinci evre toplam 5,5 hafta sürer ve bu süre boyunca canlı "embriyo" olarak adlandırılır. Bu evrede hücre tabakalarından bedenin temel organ ve sistemleri ortaya çıkar.

- Fetal evre:

Gebeliğin "3. trimesteri" olarak adlandırılan döneme girildiğinde embriyo artık "fetus" diye adlandırılır. Bu

dönem gebeliğin sekizinci haftasından itibaren başlar ve doğuma dek sürer. Bir önceki dönemden ayırt edici özelliği fetusun yüzü, elleri ve ayaklarıyla belirgin, insan dış görünümüne sahip bir canlı olmasıdır. Dönemin başında 3 cm. boyunda olmasına rağmen tüm organları ortaya çıkmıştır. Bu dönem 30 hafta kadar sürer ve gelişme doğum haftasına kadar devam eder.

İnsanlığın tıbbi konularda hiçbir detaylı bilgiye sahip olmadığı bir dönemde, Kuran'da bu derece ayrıntılı ve doğru bilgiler verilmiş olması, elbette Kuran'ın insan sözü değil, Allah Kelamı olduğunun açık bir delilidir.

Zümer Suresi'nin 6. ayetinde insanın anne karnında, birinden diğerine farklılaşan üç ayrı evrede meydana geldiğine işaret edilmektedir. Gerçekten de bugün modern embriyoloji bilimi, bebeğin anne karnındaki embriyolojik gelişiminin üç farklı devrede gerçekleştiğini ortaya koymuştur.

2.KİTAP

ALLAH'IN VARLIĞI

VE

AHİRET YURDU

Allah Büyüktür

Bu çalışmada Allah'ın sonsuz ilminin, sonsuz aklının ve sonsuz gücünün delillerinin sadece çok sınırlı bir kısmını gördük. Herbiri yaratılışın birer delili olan sayısız varlığın birbirleriyle olan uyumu sonucu meydana gelen düzenden bahsettik. Öyle bir düzen ki, herşey ince ince ayarlanmış, insan aklının asla alamayacağı detaylarla birlikte hiçbir açık bırakılmadan yaratılmıştır.

Örneğin nefes almak insanın hayati fonksiyonlarından biridir ama bunu başarabilmesi için en ufak bir çaba göstermesine dahi gerek yoktur. Hem dış çevresinde, hem de bedeninde gereken tüm şartlar, düzenlenip yaratılmıştır. İnsan doğduğu andan ölene kadar hiç durmadan nefes alır ama bu fonksiyonun gerçekleşebilmesi için hangi unsurların bir arada bulunması gerektiğini bir kez bile düşünmek zorunda kalmaz.

Allah, insanların Kendi büyüklüğünü kavrayabilmeleleri için evrendeki düzeni sayısız detaylarla birlikte yaratmıştır. Kuran'da Allah'ın var ettiği bu düzenden bahsedilirken, "**... sizin gerçekten Allah'ın herşeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle herşeyi kuşattığını bilmeniz öğrenmeniz için**" (Talak Suresi, 12) denilmektedir. Bu düzen öylesine detaylar içerir ki insan düşünmeye nereden başlayacağını şaşırır. Zira Allah'ın akli ilmi ve kudreti sonsuzdur. Tek bir olayın içinde dediği kadar ayrıntı meydana getirir.

Biz uyurken, otururken, yürürken, aklımızın ucundan bile geçmezken, Allah evrende var olan tüm sistemleri tek tek çalıştırıp idare eder. Varlığımızın devamı için meydana gelen işlemlerin her biri Allah'ın kontrolindedir. Küçük bir adım atabilmemiz bile, yerin çekim kuvvetin-

den iskelet sistemimize, sinir ve kas sistemimizden beyimize ve kalbimize, hatta dünyanın dönüş hızına kadar herşeyi Allah'ın ince ince hesaplamış olmasına bağlıdır.

Dünyanın ve tüm evrenin varlığını sürdürebilmesini tesadüflere bağlamak ise çok büyük bir yanılğı olur. Aslında dünyadaki ve evrendeki her düzen, tesadüfe kesinlikle yer olmadığını ve Allah'ın varlığının açık bir delilidir. Örneğin dünya güneş çevresinde dönerken öyle bir yörünge çizer ki, her 29 km. de bir doğru çizgiden yalnızca 2.8 milimetrelilik bir sapma gösterir.³⁰ Eğer bu sapma 0.3 milimetre az veya 0.3 milimetre daha fazla olsa, yeryüzündeki canlılar donarak veya kavru olarak ölürlendi. Küçük bir bilyenin bile milim şaşmadan aynı yörüngede dönebilmesi neredeyse imkansızken, dev kütlesiyle dünya böyle bir dönüşü gerçekleştirir. **İşte "...Allah, herşey için bir ölçü kılmıştır"** (Talak Suresi, 3) ayetinde bildirildiği gibi, çevremizde gördüğümüz muhteşem düzen, Allah'ın milyarlarla ifade edilen büyüklükteki sistemleri milimlere bağlı dengelerle koruması sayesinde ortaya çıkar.

İnsanların çoğu, Allah'ın varlığına inansalar bile, Allah'ın "herşeyi yaratıp bıraktığı" sonra bu düzenin kendi kendine devam ettiği şeklinde sapkın bir inanca sahiptirler. Oysa evrenin her noktasında her an meydana gelen tüm olaylar Allah'ın izniyle, O'nun bilgisinde ve kontrolünde gerçekleşir. Kuran'da bildirildiği gibi:

Allah'ın, gökte ve yerde olanların hepsini bilmekte olduğunu bilmiyor musun? Gerçekten bunlar bir kitaptadır. Hiç şüphesiz bunlar(ı bilmek), Allah için pek kolaydır. (Hac Suresi, 70)

Siz sessiz sakin bir ortamda bu kitabı okurken, habe-

riniz bile olmadan evrenin her köşesinde sayısız faaliyet sürmektedir.

Bunlardan birkaçını sıralayalım; her saniye dünyaya 16 milyon ton su düşer. Ve eşit miktarda su yerden buharlaşarak havaya karışır. Buharlaşma sadece deniz ve okyanuslardan değil, göller ve akarsulardan, bitkilerden, toprak yüzeyindeki sulardan, hatta yerin derinliklerinden bile kolayca sağlanır. Siz bu paragrafı okurken en az 2-3 saniye geçti ve şu anda Allah'ın izniyle $16 \times 3 = 48$ milyon ton su yere düştü ve aynı anda bu kadar su buhar olarak tekrar havaya karıştı.

Siz şu anda bu cümleyi okurken Güneş 564 milyon ton hidrojeni 560 milyon ton helyuma dönüştürdü, arta kalan 4 milyon ton hidrojeni de enerjiye çevirdi. Bu olay sonucu milyonlarca atom bombasının patlamasıyla ortaya çıkabilecek enerjiye eş, korkunç bir ışık ve radyasyon yumağı oluştu. Saniyeler, saatler geçiyor, güneş hiç durmadan enerji üretiyor. Güneşin bütün zararlı, öldürücü ışınları bize ulaşmadan önce atmosfer ve dünyanın manyetik alanı tarafından süzülüyor. Güneş, bizim yaşamımız için özel olarak yaratılmış bir ışık kaynağı. Allah Kuran'da bunun hikmetini şöyle açıklamıştır:

Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır... Güneşi ve ayı hareketlerinde sürekli emrinize amade kılan, geceyi ve gündüzü de emrinize amade kılandır. Size her istediğiniz şeyi verdi. Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışsanız, onu sayıp-bitirmeye güç yetiremezsiniz. Gerçek şu ki, insan pek zalimdir, pek nankördür. (İbrahim Suresi, 32-34)

Yukarıda anlattıklarımız sadece Allah'ın en yakını-
mızda olan güneşte meydana getirdiği olaylardan birkaç
tanesidir. Daha uzaklarda var olan, sadece geceleri göğü
süsleyen yıldızların birçoğu güneşten kat kat büyüktür.
Bizler geceleri gökyüzünde sadece estetik bir görüntü
ve sakinlik görürüz. Oysa birçoğunda meydana gelen
olaylar sonucu çıkan enerji güneşinkiyle kıyas bile edile-
meyecek kadar yüksektir.

Siz şu anda hiçbir sarsılma hissetmiyorsunuz; eviniz-
de, odanızda, yatağınızda, hiçbir yerde sarsılma yok; ama
dünyamız uzayda dev kütlesiyle saniyede 30 km. hızla
yol alıyor. Şu anda 30 km. yol aldık, derken 60, derken
90 km... Allah'ın düzenleyip kurduğu sistem öylesine
mükemmel ki, siz hala bu müthiş hızı hissetmeden yaşa-
manızı sürdürebiliyorsunuz.

Ayrıca Dünya'nın Güneş etrafındaki hızı, silahtan çı-
kan bir merminin hızının yaklaşık 60 katı; yani saatte
108.000 km... Böyle büyük bir hızla hareket edebilen bir
araç kullansaydık, dünyanın çevresini 22 dakikada dola-
şırdık. Dünyamız güneş etrafında böyle hızla dönerken
aynı zamanda güneşle birlikte saniyede 20 km. hızla da
Vega yıldızına doğru hareket ediyor. Var olan herşey gi-
bi gök cisimleri de Allah'a boyun eğmiş durumdadır ve
her adımları Allah'ın kontrolünde, Kuran'da haber veril-
diği gibi:

**... Hayır, göklerde ve yerde her ne varsa O'nun-
dur, tümü O'na gönülden boyun eğmişlerdir.**
(Bakara Suresi, 116)

Dünyamızın gerçekleştirdiği bu kapsamlı yolculuktan
bizim haberimiz bile olmaz; bunu ancak okuduğumuz ki-
taplardan öğreniriz. Bu yolculuk bizim hayatımızı olum-

suz yönde etkilemez; böyle bir hızda dünyanın yüzeyinde hiçbir canlı kalmaması gerekirken Allah'ın yarattığı yerçekimi kanunu ve kurduğu bir çok düzen neticesinde dünyada bulunanlar bu seyahati hiç hissetmezler. Var olan herşey gibi bu seyahatin her saniyesi Allah'ın izni ve kontrolüyle gerçekleşir.

Toprağın altında ve üstünde yaşayan bütün canlılar şu anda Allah'ın izni ile rızkını arıyor ve hepsinin rızkını Allah veriyor. Avlanmaları, beslenmeleri, barınmaları, tehlikelerden korunmaları tek tek Allah'ın kontrolünde yaratılıyor. Kuran'da bu sır bize şöyle haber verilir:

Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızıkı Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümünü apaçık bir kitapta (yazılı)dır. (Hud Suresi, 6)

Yine siz bu sayfayı okurken dünyanın çeşitli bölgelelerinde rüzgarlar esiyor ve tonlarca ağırlıktaki bulutları yerinden kaldırıyor. Belki odanızdan içeri güneş ışığı sızıyor ama dünyanın sizin bilmediğiniz bir köşesinde her yeri buzlar kaplamış, başka bir köşesinde yağmurlar yağıyor. Bu durumu Allah bize Kuran'da yağın her yağmuru kendi katından belirlenmiş bir miktar ile indiğini bildirmektedir. Kar da onun katında belli, karalarda tutan buzun kalınlığı da... Üstelik dünyanın her köşesinde filizlenen sayısız tohumun bilgisi de... Gerçek budur, çünkü;

... O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da... (Fussilet Suresi, 47)

Yukarıdaki ayette de bildirildiği gibi şu anda dünyanın her yerinde bir çok insan Allah'ın bilgisi dahilinde dünyaya geliyor. Aynı zamanda bir çok da ölüm vakası

oluyor. İnsanlar nerede doğacaklarını, nasıl bir hayat sürececeklerini ve yine nerede, ne zaman öleceklerini kendileri bilmiyorlar ama bu bilgilerin hepsi Allah'ın katında kesin olarak belli. Bu gerçeğe Kuran'da şöyle dikkat çekiliyor:

... Hiç kimse, yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüphesiz Allah bilendir, haberdardır. (Lokman Suresi, 34)

Şimdi daha yakın bir çevreye, evinize gelelim. Şu anda bedeninizde bulunan sistemlerin herbirinin durmaksızın çalıştığını zaten biliyorsunuz. Peki odada yalnız olmadığınızı, Allah'ın sizden başka bir çok canlı daha yarattığını, içinde bulunduğunuz o küçük mekanda yüzbinlerce faaliyetin sürdüğünü biliyor musunuz? Örneğin cildinizin üstünde oldukça yoğun bir hareket var. Derinizde bulunan "akar"lar bir yandan yaşamlarını sürdürürken bir yandan da deri üstünde biriken ölü hücreleri temizleyerek siz farkında bile olmadan sizi koruyorlar.

Soluduğunuz havada yine milyonlarca mikroorganizma var. Her biri Allah'ın izni ve kudreti ile görevlerini yerine getiriyor. Bu, gözle görülmeyen alemin üyeleri şu an muhtemelen sebzeğinizde de bulunuyorlar. Belki yarın sebzeğinizi açtığınızda bir portakalın hafifçe küflendiğini göreceksiniz. İşte bu olay şu an sizin haberiniz bile olmadan orada bulunan bakterilerin besin ihtiyaçlarını karşılama çabalarından kaynaklanmış olacaktır.

Gördüğünüz ya da görmediğiniz düzenler her an Allah'ın izniyle işler. Sizi de, yapmakta olduklarınızı da, canlı cansız tüm varlıkları da Allah yaratır ve kontrolün-

de tutar. Dünyada atmosferden litosfere, hidrosferden biyosfere kadar var olan hassas ölçülü ve dengeli yaşam, Güneş sisteminde bulunan dokuz gezegenin her an aldığı yol, o gezegenlerde meydana gelen tüm olaylar da Allah'ın kontrolündedir. Allah sonsuz ilmiyle bunları yaratır ve düzenler. Sonsuz gücü ve kudreti ile herşeyi korur ve faaliyetlerini sürdürmelerine izin verir.

Vaat Edilen Gerçek Yurt: Ahiret

Allah insanlara yaratılışlarının boş bir amaç uğruna olmadığını bildirmiştir:

"Bizim, sizi boş bir amaç uğruna yarattığımızı ve gerçekten bize döndürülüp getirilmeyeceğinizi mi sanmıştınız?" (Müminun Suresi, 115)

Big Bang'den atomlara, atomlardan galaksilere ve galaksilerden nihayet dünyamıza kadar uzanan mucizevi olaylar sayesinde bugün yeryüzünde yaşam vardır. Üstelik öyle bir yaşam ki, her ihtiyacı ince ince planlanmış ve en isabetli şekilde var edilmiştir; gökyüzünde gerek duyulan tüm enerjiyi karşılayan Güneş, yer altında depo edilmiş ihtiyaçlar, her köşesi milyonlarca tür bitki ve hayvanla donatılmış bir dünya...

Fakat şu ana kadar anlattığımız tüm olağanüstü olaylara rağmen insanlar hala YarATICIlarının varlığını inkar edebilmektedir. Tek bir spermden insan haline gelmeyi makul gören bu kişiler, Kuran'da bildirildiği gibi ölümden sonra dirileceklerine inanmamakta ve çeşitli tutarsız ifadeler vermektedirler. İnkarcıların bozuk mantıklarını ve onlara verilen cevabı Allah Kuran'da şöyle bildirmiştir:

Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?" De ki: "Onları, ilk defa yaratıp-inşa eden diriltecek. O, her yaratmayı bilir. (Yasin Suresi, 78-79)

Allah kainatta var olan herşeyi belli bir amaç üzerine yaratmış ve **"O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır."** (Mülk Suresi,2) ayetiyle de insanın yaratılışındaki gayeyi açıklamıştır. Bu ayetten de anlaşılacağı gibi dünya bir sınanma yeridir ve geçicidir. Hem tüm insanlar hem de dünya için zamanı Allah katında belirlenmiş olan bir son vardır. İnsanlar kendilerine verilen kısa ömrü, Allah'ın belirlediği ve Kuran'da kendilerine bildirilen sınırlara göre yaşamakla yükümlüdürler. Burada yaptıklarının karşılığını ise ahirette alacaklardır.

Kıyamet

Allah Kuran'da, kıyamet gününden söz ederken, **"... O çağırıcının 'ne tanınmış ne görülmüş' birşeye çağıracağı gün..."** (Kamer Suresi, 6) ifadesini kullanır. Yani o gün yaşanacak olan dehşet, ne tanınmış, ne görülmüş bir dehşettir.

O günün geliş vaktini yalnızca Allah bilir. İnsanın o güne ait olan bilgisi Kuran'da anlatıldığı kadarıyla sınırlıdır. Kıyamet hiç kimsenin haberi yokken birdenbire gelir ve insanları yakalar.

O vakte insanlar, işte çalışırken, evde uyurken, telefonla konuşurken, kitap okurken, gülerken, ağlarken ve-

ya çocuğunu okula bırakırken aniden yakalanabilirler. Üstelik bu yakalayış hiçbir insanın dünya hayatı boyunca asla karşılaşamayacağı kadar korku veren bir yakalayış olacaktır.

Kıyametin başlangıcı Sur'a üfürülmesi ile olur. (Mü-dessir Suresi, 8-10) Bu ses dünyanın her yanından duyulduğunda, Allah'ın kendisine verdiği süreyi O'nun rızası için kullanmayanlar büyük bir korkuya kapılacaklardır. Allah Kuran'da o gün yaşanacak olan korku verici olayları şu şekilde bildirir..

... Onlara vadedilen (asıl azap) (kıyamet) saati-dir. O saat, kurtuluşu olmayan daha korkunç bir bela ve daha acıdır. (Kamer Suresi, 46)

Ayetlerin ifadesiyle, Sur'a üfürülmesini büyük bir sarsıntı ve kulakları patlatırcasına gelen bir gürleme takip eder. Her yeri kaplayan bu sarsıntının şiddetiyle dağlar titremeye tutulur ve altındaki toprakla birlikte kaymaya başlar. (Zelzele Suresi, 1-8)

Dağlar ufalanır ve bir kum yığını haline gelir. (Vakıa Suresi, 5) İnsanlar o ana kadar değer verdikleri şeylerin ne derece önemsiz olduğunu o an çok iyi anlarlar. Tüm hayatları boyunca hırsını yaptıkları maddi değerler bir anda yok olur.

Ancak O herşeyi batırıp gömen felaket (kıyamet) geldiği zaman. O gün insan neye çaba harcadığını düşünüp anlar. Görebilenler için cehennem de sergilenmiştir. (Naziat Suresi, 34-36)

O gün taş, toprak ve kayalardan meydana gelen dağlar bile rengarenk yün parçaları gibi etrafa savrulur. (Karia Suresi, 5) İnsan bu gücün, doğanın gücü olmadığını artık farkındadır. Zira o gün doğa da yerle bir olacaktır.

O gün yaşanan her olaya müthiş bir korku ve dehşet hakimdir. İnsan, hayvan, tabiat hepsi bu korku altında ezilir. İnsanlar, denizlerin fıskırarak taşmaya başladığını (İnfitar Suresi, 3) ve taşan denizlerin tutuşturulduğunu görürler. (Tekvir Suresi, 6)

Gökler de yeryüzüyle birlikte sarsılmaya, o zamana kadar hiç görülmemiş ve yaşanmamış bir şekilde sıyrılip yüzlümeye başlamıştır. O gün insanların masmavi görmeye alıştığı gök, her zamanki görünümünden çıkıp erimiş bir maden görüntüsünü alır. (Mearic Suresi, 8) Kıyamet günü, gökyüzünde etrafa aydınlık veren herşeyin kararmaya başladığı görülür; Güneş köreltilir (Tekvir Suresi, 1), ay yarılr (Kamer Suresi, 1), güneşle ay yanyana getirilip birleştirilmiştir. (Kıyamet Suresi, 9)

O günün dehşet dolu korkusundan gebe kadınlar çocuklarını düşürürler. Küçük çocukların saçları korkudan ağarır. (Müzzemmil Suresi, 17) Çocuklar annelerinden, kadınlar kocalarından ve aileler birbirlerinden kaçarlar. Allah Kuran'da, bunun nedenini şöyle açıklar:

Fakat kulakları patlatırcasına o gürleme geldiği zaman, kişi o gün; kendi kardeşinden kaçır, annesinden ve babasından, eşinden ve çocuklarından, o gün, onlardan her birisinin kendine yetecek bir işi vardır. (Abese Suresi, 33-37)

Hesap Günü

Kıyamet günü önceki bölümde bahsettiğimiz olaylar gerçekleştikten sonra "Sur"a ikinci kez üfürülür. Bu üfürülüş, insanların yeniden dirileceği günün başlangıcıdır. O gün toprağın üstü yüzlerce, binlerce sene önce gö-

müldüğü yerden dışarı çıkararak, ayağa kalkan insanlarla doludur. O gün insanların dirilişi ve bundan dolayı içine düşecekleri şaşkınlık Kuran'da bildirilmiştir:

Sur'a üfürülmüştür; böylece onlar kabirlerinden (diriltilip) Rablerine doğru (dalgalar halinde) süzülüp-giderler. Demişlerdir ki: "Eyvahlar bize, uykuya-bırakıldığımız yerden bizi kim diriltip-kaldırdı? Bu, Rahman (olan Allah)ın va'dettiğidir, (demek ki) gönderilen (elçi)ler doğru söylemiş". O, yalnızca bir tek çığıktan başkası değildir; artık onların hepsi toplanmış olarak huzuruza getirilmişlerdir. İşte bugün hiç kimseye (hiç)bir şeyle zulmedilmez ve siz de yaptıklarınızdan başkasıyla karşılık görmezsiniz. (Yasin Suresi, 51-54)

O gün bu insanların dünya hayatında düşünmedikleri, anlamak istemedikleri ve kaçıp gizlendikleri herşey açığa çıkmıştır. İnkâr edebilmeleri ya da kaçabilmeleri için hiçbir imkan kalmamıştır.

Yüzlerini zillet bürümüş, korkudan başları öne düşmüş olan bu insanların kabirlerden çıkıp biraraya toplandığı o anda, yerin birdenbire aydınlandığı görülür ve her insanın kitabı, kendisine verilmek üzere yanına getirilir.

Görülmemiş büyüklükte bir kalabalığın biraraya geleceği bu toplanma gününde, iman edenlerin durumu ile inkâr edenlerin durumu elbette bambaşkadır. Kuran'da bu konu şöyle anlatılmıştır:

Artık kitabı sağ-eline verilen kişi, der ki: "Alın, kitabımı okuyun. Çünkü ben, gerçekten hesabıma kavuşacağımı sanmış (anlamış)tım." Artık o, hoşnut bir yaşama içindedir. (Hakka Suresi, 19-21)

Kitabı sol eline verilen ise; o da, der ki: "Bana keşke kitabım verilmeseydi. Hesabımı hiç bilmeseydim. "Keşke o (ölüm herşeyi) kesip bitirseydi. Malım bana hiçbir yarar sağlayamadı. Güç ve kudretim yok olup gitti. (Hakka Suresi, 25-29)

Ve o gün kimse zerre ağırlığınca bir haksızlığa uğratılmaz. Herkes dünyada yapıp ettiklerinin karşılığını tasmam olarak alır. İnkâr edenler için çok zorlu olan bu gün, onların sonsuz cehennem hayatlarının kesinleştiği gündür.

Hayatları boyunca Allah'ı inkârda diretenlerin ve kendilerini boş emellere davet edenlere uyanların hesap günü nelerle karşılaşacakları aşağıdaki ayetlerle de açıkça bildirilmiştir:

Sur'a üfürüldü; böylece Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar çarpılıp-yıkılıverdi. Sonra bir daha ona üfürüldü, artık onlar ayağa kalkmış durumda gözetliyorlar. Yer, Rabbi'nin nuruyla parıladı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. Her bir nefse yaptığının tam karşılığı verildi. O, onların işlediklerini daha iyi bilendir. İnkâr edenler, cehenneme bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cehennem) bekçileri dedi ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet." dediler. Ancak azab kelimesi kafirlerin üzerine hak oldu. Dediler ki: "İçinde ebedi kalıcılar olarak cehen-

nemin kapılarından (içeri) girin. Büyüklüğe kapılanların konaklama yeri ne kötüdür. (Zümer Suresi, 68-72)

Cehennem

İnsanın, kendisini yaratan, kendisine can veren Allah'a isyan etmesi, olabilecek en büyük suçtur. Allah'a kul olmak için yaratılmış olan insan, yaratılış amacına uymaması durumunda işlediği suçun büyüklüğüne uygun olan bir cezayı da hak etmiş olur. Bu cezanın verileceği yer ise CEHENNEMDİR.

İnsanların çoğu, bir tür sarhoşluk içinde bu büyük cezayı hiç düşünmeden yaşarlar. Bu sarhoşluğun altında yatan sebeplerin en önemlilerinden birisi Allah'ın sonsuz gücünü hakkıyla takdir edememeleridir. Zira birçok insan Allah'ı sadece merhamet sahibi, şefkat sahibi, affeden isimleriyle düşünür ve O'na karşı duyması gereken derin ve içli korkuyu duymaz. Bu da söz konusu insanların Allah'ın emir ve tavsiyelerine karşı duyarsız olmalarına sebep olur. Allah, Kuran'da insanları bu tehlikeye karşı özellikle uyarır:

"Ey insanlar, Rabb'inizden korkup-sakının ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için birşeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın." (Lokman Suresi, 33)

İnsanların her nedense bu konuda batıl bir inançları vardır; ölümden sonra dünyada işledikleri günahların cezasını çekmek üzere cehenneme gideceklerini, ama cezaları bitince cennete döneceklerini ve sonsuza dek orada kalacaklarını zannederler. Ancak Allah'ın ayetlerinde bize bildirdiği, cehennem hayatının da cennet hayatının da sonsuza dek süreceği ve içlerinden -Allah'ın dilemesi dışında- çıkılmayacağıdır:

Dediler ki: "Sayılı günlerin dışında, ateş asla bize değmeyecektir." De ki: "Allah katından bir ahid mi aldınız? -ki Allah asla ahdinden dönmez- Yoksa Allah'a karşı bilmediğiniz birşeyi mi söylüyorsunuz?" Hayır; kim bir kötülük işler de günahı kendisini kuşatırsa, (artık) onlar, ateşin halkıdır, orada süresiz kalacaklardır. İman edip salih amellerde bulunanlar ise cennet halkıdır, orada süresiz kalacaklardır. (Bakara Suresi, 80-82)

İnsanlar orada ateş, sıcaklık, karanlık, duman, darlık, körlük, sıkışıklık, açlık-susuzluk, darı diken, irin, kaynar su, zakkum gibi dünyada asla hoşlanmayacakları şeylerle karşılaşır. Ayrıca fiziki olarak eziyet veren azapların yanında, kalplere tırmanan büyük bir manevi azap ile de karşılaşacaklardır. (Hümeze Suresi, 5-9) Allah'ın varlığını gözardı eden insanların cehennemde yaşayacakları korkunç olaylar ayetlerle detaylandırılmıştır. Ayetler konunun, insan açısından ne derece ehemmiyetli olduğunu gösterir. Zira cehennem azabı öyle bir azaptır ki; dünyadaki hiçbir sıkıntı ile kıyas edilemez. Allah Kur'an'da, inkar edenleri bekleyen bu korkunç sonu şöyle anlatır:

Hayır; andolsun o, 'hutame'ye atılacaktır. "Hutame"nin ne olduğunu sana bildiren nedir? Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir. Ki o, yüreklerin üstüne tırmanıp çıkar. O, onların üzerine kilitlenecektir; (Kendileri de) Dikilip-yükseltilmiş sütunlarda (bağlanacaklardır)." (Hümeze Suresi, 4-9)

O gün, öyle yüzler vardır ki, 'zillet içinde aşağılanmıştıdır.' Çalışmış, boşuna yorulmuştur. Kızgın bir ateşe yollanırlar. Kaynar bir kaynaktan içirilirler. Onlar için (zehirli olan) dari' dikeninden başka bir yiyecek yoktur. Ne doyurup-semirtir, ne açlıktan korur. (Gaşiye Suresi, 2-7)

Doğrusu Biz kafirlere zincirler, demir halkalar (tomruklar) ve çılgınca yanan bir ateş hazırladık. (İnsan Suresi, 4)

İşte bu, suçlu-günahkarların kendisini yalanladıkları cehennemdir.

Onlar, kendisiyle alabildiğine kaynar hale getirilmiş su arasında dönüp-dolaşırlar. (Rahman Suresi, 43-44)

İnkar edenlere gelince, onlar için de cehennem ateşi vardır. Onlar için ne, karar verilir, ki böylece ölüversinler, ne de kendilerine onun azabından (birşey) hafifletilir. İşte Biz, her nankör olanı böyle cezalandırırız. İçinde onlar (şöyle) çılgılık atarlar: "Rabbimiz, bizi çıkar, yaptığımızdan başka salih bir amelde bulunalım." Size orda (dünyada), öğüt alabilecek olanın öğüt alabileceği kadar ömür vermedik mi? Size uyarın da gelmişti. Öyleyse (azabı) tadın; artık zalimler için bir yardımcı yoktur. (Fatır Suresi, 36-37)

O yüzükoyun cehenneme doğru sürülüp-toplanacak olanlar; işte onlar, yer bakımından çok kötü, yol bakımından sapmış olanlardır. (Furkan Suresi, 34)

(Ateş,) Onları uzak bir yerden gördüğünde, onlar bunun gazablı öfkesini ve uğultusunu işitirler. Elleri boyunlarına bağlı olarak, sıkışık bir yere atıldıkları zaman, orada yok oluşu isteyip-çağırırlar. Bugün bir yok oluşu çağırmayın, birçok (kere) yok oluşu isteyip-çağırın. (Furkan Suresi, 12-14)

İnananlara Vaat Edilen Asıl Yurt: Cennet

Artık hiçbir nefis, yaptıklarına karşılık olmak üzere kendileri için gözler aydınlığı olarak nelelerin (sayısız nimetlerin) saklandığını bilmez. (Secde Suresi, 17)

Allah'a olan imanları ve O'na gösterdikleri bağlılık sebebiyle inananlara vadedilen yer cennettir. Cennet, birçok ayette anlatıldığı gibi insanlar için türlü türlü nimetlerle donatılmış, ebedi bir mutluluk yeridir. Allah dünyadaki çalışmalarının karşılığı olarak iman edenleri cennetle ödüllendirir.

Cennet Allah'ın 'Rahim' (Rahmeti yalnızca müminlere şamil olan, fazlasıyla merhamet edici, verdiği nimetleri yerinde kullananları daha üstün ve ebedi nimetlerle ödüllendiren) sıfatının gösterildiği bir yerdir. Dolayısıyla cennet, insan ruhunun istediği herşeyi, hatta ayetlerle

bildirildiğine göre çok daha fazlasını barındıran bir güzellik yurdudur.

"... Orada nefislerin arzu ettiği ve gözlerin lezzet aldığı herşey var. Ve siz orada süresiz kalacaksınız" (Zuhruf Suresi, 71) ayetinde, cennette insanın arzu ettiği herşeyin varlığı bildirilir. Bir diğer ayette cennette insanın dilediği herşeyin daha fazlasının var olduğu, **"Orada diledikleri herşey onlarındır ve daha fazlası da var"** (Kaf Suresi, 35) ifadesiyle açıklanmıştır.

Cennette sanıldığına aksine, insanın dünya hayatı boyunca hiç görmediği, hayal dahi edemeyeceği sınırsız nimetler vardır. Müminler dünya hayatında Rablerine teslim olmanın, O'nun dilediği gibi yaşamanın karşılığını sonsuza kadar içinde kalacakları cennet ile alacaklardır.

İnananlara vaat edilen cennetin çeşitli ayetlerle tasviri yapılmıştır:

"(Ey Muhammed) iman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır." (Bakara Suresi, 25)

Gerçekten takva sahibi olanlar, cennetlerde ve pınar başlarındadır. Oraya esenlikle ve güvenlikle girin. Onların göğüslerinde kinden (ne varsa tümünü) sıyırıp-çektik, kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşı karşıyadırlar. Orda onlara hiçbir yorgunluk dokunmaz ve onlar ordan çı-

karılacak değildirler. (Hicr Suresi, 45-48)

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarıdır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (Kehf Suresi, 31)

Gerçek şu ki, bugün cennet halkı, 'sevinç ve mutluluk dolu' bir meşguliyet içindedirler. Kendileri ve eşleri, gölgeliklerde, tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. Orada taptaze-meyveler onların ve istek duydukları herşey onlarıdır. Çok esirgeyen Rabb'dan onlara bir de sözlü "Selam" (vardır). (Yasin Suresi, 55-58)

Muttakilere gelince; muhakkak onlar, güvenli bir makamdadırlar. Cennetlerde ve pınarlarda, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan (elbiseler) giyinirler, karşılıklı (otururlar). İşte böyle; ve Biz onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir. Orda, güvenlik içinde her türlü meyveyi istiyorlar; Orda, ilk ölümün dışında başka ölüm tadmazlar. Ve (Allah da) onları cehennem azabından korumuştur. Senin Rabbinden, bir fazl ve (lütf) olarak. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş' budur. (Duhan Suresi, 51-57)

İman edip salih amellerde bulunanlar; onları, içinde ebedi kalıcılar olarak, altından ırmaklar akan cennetin yüksek köşklerine muhakkak yerleştireceğiz. (Salih) Amellerde bulunanların eciri ne güzeldir. (Ankebut Suresi, 58)

Sonsuz Azaptan Kurtulmak İçin Bir Hatırlatma

Elbette her insan dünyada dilediği şekilde yaşamakta, dilediği yolu seçmekte serbesttir. Hiçbir insanın bir diğeri üzerinde herhangi bir zorlaması olamaz. Ancak Allah'ın varlığına ve sonsuz adaletine iman eden insanlar olarak hepimizin görevi, inkar eden ve içinde buldukları durumun, gidişatın farkında olmayan insanları uyarıp korkutmaktır. Zira Allah, bu insanların içinde buldukları durumun vehametini ayetleriyle bize bildirmiştir:

Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (Tevbe Suresi, 109)

Dünyada Allah'ın ayetlerinden yüzçeviren ve şuursuzca kendisini Yaratan'ı inkar eden insanların ahirette hiçbir kurtuluşları olmayacaktır. Eğer tevbe edip kendilerini yaratan Allah'a yönelmezlerse, olabilecek en büyük ceza ile karşılaşacaklardır. Onları bekleyen sonsuz azab, Kuran'da şöyle haber verilir:

Ayetlerimizi inkar edenler ise, sol yanın adamlarıdır. Kapıları kilitlemiş bir ateş onların üzerindedir. (Beled Suresi, 19-20)

Sonsuz azaptan kurtulmanın ve ebedi cenneti hak etmenin ise yolu bellidir:

Geç olmadan, Allah'a gönülden iman etmek,

Tüm yaşamını O'nu razı edecek davranışlarla geçirmek....

SONUÇ

Şüphesiz dünya üzerinde bir insanın yaratılmış olmasından ve Yaratıcısı'nı tanimasından daha önemli bir olay olamaz. Kitap boyunca yaptığımız da, her insan için hayatta en çok önem teşkil eden bu konuyu anlatmaya çalışmak oldu.

Ancak bu noktaya geldiğimizde şunu belirtmekte fayda görüyoruz; bir insanın evrenin ve kendisinin yaratılmış olduğunu kavrayabilmesi için aslında çok fazla bilgiye ihtiyacı yoktur. Küçük bir çocuk da, yetişkin bir insan da kendi vicdanı ve akli ölçüsünde yaratıldığını kavrayabilir. Bu konuda Kuran'da geçen Hz. İbrahim'in konuşması çok güzel bir örnektir.

Hızlı İbrahim Allah'a iman etmeyen, putlara tapan bir kavim içinde yaşıyordu. Kendisine Allah'ın varlığı ile ilgili hiçbir bilgi öğretilmediği halde akli ve vicdanı ile yaratıldığını, üstelik gökleri ve yeri yaratan Allah'ın kendisini var ettiğini kavramıştı. Kuran'da bu konu şöyle anlatılır:

Gece, üstünü örtüp bürüyünce bir yıldız görmüş ve demişti ki: "Bu benim rabbimdir." Fakat (yıldız) kayboluverince: "Ben kaybolup-gidenleri sevmem" demişti. Ardından Ay'ı, (etrafa aydınlık saçarak) doğar görünce: "Bu benim rabbim" demiş, fakat o da kayboluverince: "Andolsun" demişti, "Eğer Rabbim beni doğru yola erdirmezse gerçekten sapmışlar topluluğundan olurum." Sonra Güneşi (etrafa ışıklar saçarak) doğar görünce: "İşte bu benim rabbim, bu en

büyük" demişti. Ama o da kayboluverince, kavmine demişti ki: "Ey kavmim, doğrusu ben sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım." "Gerçek şu ki, ben bir muvahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim." (Enam Suresi, 76-79)

Hız.İbrahim'in örnek tavrında da gördüğümüz gibi akıllı ve vicdanlı olan, 'zulüm ve büyükleme sebebiyle inkar etmeyen' her insan, kainatın yaratılmış olduğunu; üstelik de çok büyük bir düzen ve uyum ile yaratılmış olduğunu kavrayabilecek bir anlayışa sahiptir.

Elbette gözler önündeki bunca kanıtla rağmen Allah'ın varlığını inkar eden insanların durumu, akıl ve vicdan sahibi insanlar için oldukça şaşırtıcıdır. Nitekim Kuran'da Allah'ın yaratma gücüne inanmayanlarla ilgili olarak şöyle söylenmiştir:

"Eğer şaşırıyorsan, asıl şaşkınlık konusu onların söyle söylemeleridir: "Biz toprak iken mi, gerçekten biz mi yeniden yaratılacağız?" İşte onlar Rablerine karşı inkara sapanlar, işte onlar boyunlarına (ateşten) halkalar geçirilenler ve işte onlar -içinde ebedi kalacakları- ateşin arkadaşları olanlardır." (Rad Suresi, 5)

Bu kitapta anlatılanlar, sizin için tüm yaşamınızdaki en önemli konudur. Belki bu konuyu şimdiye kadar bu denli önemli görmemiş, hatta hiç düşünmemiş olabilirsiniz. Ancak, emin olun, sizi yaratmış olan Allah'ı tanımak, başka herşeyden çok önemli ve aciliyetlidir.

O'nun size verdiklerini bir düşünün; Hayatınızı sürdürebilmeniz için özel yaratılmış, tüm detaylarıyla ince

ince planlanmış bir dünyada yaşıyorsunuz. Dünyaya gelmek için ve bu düzeni sağlamak için hiçbir şey yapmadınız; sizin bu konuda hiçbir katkınız olmadı. Sadece bir gün gözünüzü açtınız ve kendinizi sayısız nimet içerisinde buldunuz. Görebiliyorsunuz, duyabiliyorsunuz, hissedebiliyorsunuz...

Tüm bunların nedeni, O'nun böyle bir yaratma dilemiş olmasıdır. Bir ayette şöyle denir:

Allah, sizi annelerinizin karnından hiçbir şey bilmezken çıkardı ve umulur ki şükredersiniz diye iştirme, görme (duyularını) ve gönüller verdi. (Nahl Suresi, 78)

Ayette de belirtildiği gibi, sahip olduğunuz herşeyi size veren ve içinde yaşadığınız tüm kainatı yaratan, Allah'tan başkası değildir. Öyleyse gelin sizi Yaratan'a teslim olun ve verdiği tüm nimetlere karşılık O'na şükredin, böylece sonsuz bir kazanç sağlayın. Eğer aksini yaparsanız nankörlük edecek ve Allah'ın dilemesiyle sonsuza kadar sürecek bir azabın içine kendinizi atmış olacaksınız...

Emin olun ki, O var ve size çok yakın...

Her yaptığınızı görür ve bilir, her sözünüzü işitir...

Ve emin olun, siz de dahil olmak üzere tüm insanlar çok yakında O'na hesap verecek...

Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın. (Bakara Suresi, 32)

1. Georges Politzer, Felsefenin Başlangıç İlkeleri, Sosyal Yayınlar, İstanbul, 1989, s.84
2. Stephen Hawking, Evreni Kucaklayan Karınca, Alkım Kitapçılık ve Yayıncılık, 1993, s. 62-63
3. Henry Margenau, Roy Abraham Vargesse, Cosmos, Bios, Theos, (La Salle IL: Open Court Publishing, 1992) s. 241
4. Hugh Ross, Cosmos and the Creator, 1993, s. 112
5. Fred Hoyle, The Intelligent Universe, 1984, s. 184-185
6. s Stephen Hawking, A Brief History Of Time, Bantam Press, London: 1988, s. 121-125.
7. Paul Davies, God and the New Physics, New York: Simon & Schuster, 1983, s. 189
8. George Greenstein, The Symbiotic Universe, New York, 1988,
9. Stephen Hawking, Evreni Kucaklayan Karınca, Alkım Kitapçılık ve Yayıncılık, 1993, s. 143.
10. Bilim ve Teknik Dergisi, sayı.203, s. 25.
11. Color Atlas of Human Anatomy, Harmony Books, New York, 1994, s. 70
12. Büyük Larousse Sözlük ve Ansiklopedisi, II. Cilt, s. 5734.
13. Bilim ve Teknik Dergisi , Temmuz 1989, Cilt 22, sayı.260, s.59
14. Michael Baigent, Richard Leigh, Henry Lincoln, The Messianic Legacy, Gorgi Books, London: 1991, s. 177-178
15. D.M.S. Watson, "Adaptation", Nature, sayı 124, s. 233.
16. Richard Levontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, January 9, 1997. s. 28.
17. Einstein, Science, Philosophy and Religion; A Symposium, 1941, ch.13
18. J.De Vries, Essential of Physical Science, Wm.B.Eerdmans Pub.Co., Grand Rapids, SD 1958, s. 15 (Isaac Newton, Principia, II.Basım)
19. Timothy R. Stout, Tim Stout's Creation-Science Page, Chapter: Great Scientist Who Believed In a Creator God.
20. Timothy R. Stout, Tim Stout's Creation-Science Page, Chapter: Great Scientist Who Believed In a Creator God.
21. Ümit Şimşek, Big Bang: Kainatın Doğuşu, s. 55.
22. Unravelling The Mind Of God, s.8/Taşkın Tuna, Uzayın Ötesi, s.47
23. Henry M. Morris, Men of Science Men of God, Great Scientists who Believed the Bible, Ekim 1992, Master Books, s.15
24. Michael Bumbulis, Phd Christianity and the Birth of Science, <http://www.best.com/~dolphin/asstbib.fhtml>
25. Anthes, Richard A., John J. Cahir, Alistair B. Fraser, and Hans A. Panofsky, 1981, The Atmosphere, s. 268-269
26. Anthes, Richard A.; John J. Cahir; Alistair B. Fraser; and Hans A. Panofsky, 1981, The Atmosphere, s. 269
27. Moore, Keith L., E. Marshall Johnson, T. V. N. Persaud, Gerald C. Goeringer, Abdul-Majeed A. Zindani, and Mustafa A. Ahmed, 1992, Human Development as Described in the Qur'an and Sunnah, Makkah, Commission on Scientific Signs of the Qur'an and Sunnah, s. 36
28. Moore, Developing Human, 6. edition,1998.
29. Williams P., Basic Human Embryology, 3. edition, 1984, s. 64.
30. Bilim ve Teknik Dergisi, Temmuz 1993